

VEZÉRCIKK

Pünkösdi gondolatiság • Kovács Zoltán

Igenis van pünkösdi gondolatiság!

Vannak olyan jóindulatú kétkedők, akik felteszik a kérdést, létezik-e ilyen egyáltalán, mert ha igen, akkor szeretnék megismerni. Mások azt mondják, hogy az új karizmatikus mozgalmak megerősödése óta nem beszélhetünk pünkösdi gondolatiságról, és nincs is szükség ilyenre.

Sőt, ugyanezek javasolják, hogy változtassuk meg az Élő Víz Alapítványnak a Fővárosi Bíróság által jóváhagyott alapszabályát, hogy ne szerepeljen benne az a kitétel, hogy az Alapítvány célja – többek között – a Pünkösdi Közösség eszméjének terjesztése.

Az idézett két vélekedésnek látszólag semmi köze egymáshoz, de ha jobban belegondolunk, felfedezzük a közöttük levő összefüggést, mely röviden úgy foglalható össze, hogy a pünkösdi eszmeiség megmerevedett, és nem alkalmazkodott az utóbbi húsz év változásaihoz. Közösségünk mindezidáig nem foglalt határozottan állást az új áramlatok által felvetett problémák kapcsán, s ezekre vonatkozóan nincs markáns véleménye. Nem csoda hát, ha a véleménynyilvánítás elmaradása miatt egyesek úgy gondolják, hogy nincs pünkösdi gondolatiság, csupán szervezeti egységként létezünk.

A másik oldal viszont egyedül a régi pünkösdi eszmeiséget ismeri, amikor egyedüli karizmatikus mozgalomként képviseltük Magyarországon a Szentlélek munkájára vonatkozó igazságokat, és joggal véli úgy, hogy az új karizmatikus mozgalmak színre lépésével ez megszűnt kizárólagos pünkösdi sajátosság lenni.

Mi lehet tehát a pünkösdi gondolatiság, és miért van rá szükség?

Az új helyzetben Közösségünknek két irányban kell határozott álláspontot képviselnie.

Kétségtelen, hogy a nem karizmatikus felekezetek felé továbbra is hirdetniük kell a karizmatikus igazságokat. Szükséges azonban az is, hogy az ultrakarizmatikus felekezetek oldaláról felhívjuk a figyelmet a bibliátlan tanításokra, és elhatároljuk magunkat azoktól. Az új karizmatikus felekezetek tehát nemhogy megszüntették volna a pünkösdi gondolatiság létjogosultságát, hanem újabb oldalról is szükségessé tették azt.

Mindezek fényében úgy határozhatjuk meg a pünkösdi gondolatiságot, mint Istennek az Igében kijelentett igazságaihoz való feltétlen ragaszkodást, és Urunk akaratának maradéktalan megvalósítását életünkben. Ragaszkodunk az Igében foglaltakhoz a Szentlélek munkáját illetően, de nem térünk el Isten kijelentésétől a mégoly vonzó és hangosan reklámozott divatirányzatok kedvéért sem. Nem akarunk az Igéhez hozzátenni, sem elvenni abból (Jel 22,18–19).

Ez a pünkösdi gondolatiság, melyet a magam részéről büszkén vállalok, s hiszem, hogy ti, testvéreim és olvasóim, ugyanezt teszitek. Az Élő Víz legfontosabb feladata a pünkösdi gondolatiság – a tiszta evangélium – terjesztése. Ebben kérjük, hogy segítsetek nekünk hiteles bizonyosságtételeitek leírásával, és az értünk való imádkozással, hogy adjon az Úr lapunk szerkesztőségének bölcsességet és bátorságot e nehéz feladat ellátásához!

MEDITÁCIÓ

Önbizalom? • ifj. Kovács Béla

Az önbizalom olyan tulajdonság, amire minden embernek szüksége van, hogy mindennapos teendőit határozottan, pontosan el tudja végezni. Az iskolában, vagy az életben tanultak, tapasztaltak alkalmazásához bízunk kell magunkban, hogy az illető feladatot meg tudjuk csinálni, a problémát meg tudjuk oldani. Ha valaki például megtanul autót vezetni, a jogosítvány megszerzésével nem válik rutinos vezetővé, de az idők folyamán sok-sok tapasztalatot gyűjtve biztos kezű vezetővé lesz. Magabiztosságot szerez a vezetésben, de már ahhoz is bizonyos fajta önbizalom kell, hogy friss jogosítvánnyal a kezemben oda merjek ülni a volán mellé. Önbizalmat pedig az ad, hogy megtanultam a szabályokat, a műszaki ismereteket, és a kötelező óraszámban részt vettem a forgalomban, a tanpályán, ahol elsajátítottam az alapvető dolgokat. Ezek után mehetek egyedül is az utakon.

A vezetés csak egy példa, de számtalan eset van az életben, amikor önbizalomra van szükségünk. Elengedhetetlen ez vállalkozóknál, akik belefognak valamibe, és bíznak benne, hogy végig tudják csinálni, amíg rajtuk múlik. De kell önbizalom a párválasztáshoz, a gyerekeveléshez is, hogy csak néhányat említsek.

Az önbizalom azonban könnyen átbillenhet negatív irányba, amikor már inkább önhittségnek nevezzük. Ez már nem a helyes önismeretből adódik, hanem saját magunk túlértékeléséből, amikor is többet képzelünk adottságainkról, tehetségünkről, tapasztalatainkról és ismereteinkről, mint amennyit azok valójában érnek. Ebbe a csapdába sokan beleesnek, és a hívő emberek sem mentesek tőle. Nézzük meg, hol van az a határ, ameddig a hívő ember önbizalma terjedhet, s ez mire alapozódjon, hogy ne váljunk felfuvalkodottá és beképzeltté! Az Ige pontos választ ad ezekre a kérdésekre. Olvassuk el a Lk 9,51–56-ot: *„Lőn pedig, mikor az idő elközelgete, hogy Ő felvitessék, eltökélte magát, hogy Jeruzsálembe megy. Követeket küldte az ő orcája előtt, és azok elmenvén, bemenének egy samaritánus faluba, hogy neki szállást készítsenek. De nem fogadták be őt, mivelhogy Jeruzsálembe megy vala. Mikor ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondának: Uram, akarod-é, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és eméssze meg ezeket, mint Illyés is cselekedett? De Jézus megfordulván megdorgálá őket, mondván: Nem tudjátok minémű lélek van tibennetek; mert az embernek fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem, hogy megtartsa. Elmentek azért más faluba.”*

Világos a helyzet. A tanítványok jogosnak vélt haragjukban és igazuk tudatában tüzet akartak kérni az égből, hogy elpusztítsák ezt a samaritánus falut, ahol nem akarták őket éjszakára befogadni, mivel a samaritánusok nem szerették a zsidókat. De amint a tanítványok beszédéből kiderül, ők sem a samaritánusokat. Ugye milyen könnyű vélt igazunkban ítéletet kérni mások fejére? Jakab és János azonban elvetették a sulykot. Az Úr nem érthetett egyet elképzelésükkel, hiszen ő éppen az embereket menteni jött, nem pedig elveszíteni: „Nem tudjátok minémű lélek van tibennetek.” Az ítélkezésen és jogos felháborodáson túl (hiszen a Messiást nem akarták befogadni) nézzük meg, mi munkálkodott a tanítványok szívében! Magabiztosak voltak? De még mennyire! „Akarod, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből?” Ne is te monddjad Uram, mondjuk mi helyetted! Ahogy Illés is tette! (2Kir 1) Kedves olvasóm, ugye jól meg volt teológizálva a kérdés? Ahogy Illés is tette! Csak éppen a szívekben volt nagy különbség, Illés és a tanítványok szíve között!

Jakab és János már sok csodát megélt az Úr mellett. Sok beteget láttak meggyógyulni, megszállottakat megszabadulni, halottakat feltámadni... Az Úr a fenti eset előtt kiküldte tanítványait kettesével, hogy hirdessék az evangéliumot, betegeket gyógyítsanak, és ők örömmel tértek vissza (Lk 9,1–10). Már úgy érezték, ők is képesek nagy dolgokat cselekedni. Még tüzet is aláhívni az égből a bűnösök megbüntetésére!

Talán mi is így vagyunk, mikor egy-egy áldott igeszolgálat, Isten nagy embereinek szolgálatáról készített video, írott könyv után felbuzdulunk lelkileg. Neki az ellenségnek!

Robbantsuk ki a Sátánt a helyéről! Kezdjük el mi is azonnal a kézzátételt a gyógyulásért! Űzzünk ördögöket! Hiszen oly sok élményünk volt már az Úrral egy-két-öt-tíz-harminc éves hívő életünkben! Annyi nagyszerű és csodálatos dolgot hallottunk, láttunk, mi is éltünk át ilyeneket. És az Úr hatalmat is adott az ellenség felett (Lk 10,19)! Nosza induljunk!

De tudod-e, milyen lélek lakik benned? Ha Isten Lelke indít, akkor menj! Másképp viszont ne, ne légy önhitt és felfuvalkodott! Ugyan minek kellene tüzet aláhozni az égből? „Az ember Fia azért jött, hogy megtartsa az emberek lelkét.” Ismerték valójában a tanítványok az Úr akaratát? Nem! Ők csak látták a jeleket és csodákat. Vajon mi ismerjük az Ő akaratát? Mert ha igen, akkor ez nem tesz önhitté, önigazulttá és felfuvalkodottá.

Mi tehát a helyes önbizalom alapja? Mi az, amire életedet ráalapozva valójában már nem is magadban bízol? Amikor már nyoma sincs túlfűtöttségnek, nagyzolásnak? Amikor mégis nagyon biztos lehetsz magadban, hogy jó úton jársz? Nézzük csak Dávidot! Ő futott a viadalra, hogy megmérkőzzön Góliáttal. Mi tette ennyire magabiztossá? Hiszen még ifjú volt! Igaz, tapasztalatokat szerzett már a harcban, amikor a medvével és az oroszlánnal küzdött, melyek elragadták a bárányokat a nyájból. De nem ez tette erőssé, hanem az Istenbe vetett hit és bizalom, valamint Isten akaratának ismerete (1Sám 17,45–48).

Vagy figyeljük meg, hogyan indult el Péter a vízen (Mt 14,28–29)! Amikor az Urat megpillantotta a tengeren járva, még nem volt annyi önbizalma, bátorsága, hogy ő is kilépjen a csónakból. Mikor azonban az Úr parancsolta neki, akkor már lett önbizalma és bátorsága a kilépéshez.

Tehát Isten akaratának, a személyesen hozzánk szóló jó és tökéletes akaratnak az ismerete ad bizalmat és erőt valaminek a megcselekedéséhez. Isten elküldte Lelkét, hogy elvezessen minket minden igazságra, és a jövődőt is megjelentsen (Jn 16,13). Ő tanácsol, Ő segít eligazodni az élet gondjaiban. Ha Ő vezethet téged, akkor Isten gyermeke vagy. Akkor bizalmad már nem önmagadban van, hanem Abban, aki életét adta érted. Felelősséged annyi, hogy kövessed Őt. Ebben légy magabiztos.

Van azonban egy probléma, ami gyakran felmerül. Mi az Úr akarata? Hála Istennek, sok olyan parancs van a Bibliában, ami egyértelművé teszi a helyzetet. Ne ölj! Ne lopj! Ne paráználkodj! Ne kívánd! Ha olyan szituációba kerülünk, amikor ezek, vagy a gonosz között kell választani, könnyű a döntés. Ilyenkor nem kell a Szentlélek külön vezetésére várni! Voltak olyan esetek, amikor angyalok adták tudtul Isten akaratát, vagy az Úr látomásban, álomban jelentette ki azt. Azonban ezek az Igében is ritkán fordulnak elő, és nem várhatjuk, hogy az Úr így vezessen minket. Ha megteszi, kegyelemből van, de nem kényszerítheted ki tőle. Ne is vágyakozz angyalokat látni, és az Úr hangját hallani! Mert sokkal jobb, sokkal több adatott neked! Isten Szentlelke! Aki lakozást vett benned (testünk az Ő temploma), és aki mindig jelen van, hogy tanácsoljon.

Isten vezetésében probléma lehet az, hogy nem kapjuk meg egyszerre az út minden lépését, amin járnunk kell. A végcél ismerjük, de a közbeeső állomásokat csak visszafelé, már megélt életünkben ismerhetjük fel. Amikor Ő vezet, akkor mindig csak a következő lépést mutatja meg, amit hitben kell megtenni. Mindig csak annyira vezet, amennyit hitben el tudsz fogadni tőle.

Gyakran a békesség útján vezet. Ha döntened kell fontos kérdésekben (párválasztás, munkahely, szolgálat, vállalkozás), az a változat Isten szerinti, amellyel békesség jár. Az a helyes út, amelyiken szíved le tud csendesedni, és békében rá tudsz hagyatkozni, amelyiken nem idegeskedsz, nem emészted magad a következmények miatt, amelyik úton nem vergődöszt kétségek között.

Hallgass a lelkiismeretedre, amit Isten ajándékként adott neked. Ha vele jársz, lelkiismereted mindig figyelmeztet, ha valami nem az Úr szerinti dolgot cselekszel. Figyelj rá, és tedd meg, amikor halkán szól. Ne nagy dolgokra gondolj, talán csak azzal kezd, hogy megkér, rakd össze a ruháidat és ne dobáld szét a szobában. Légy hűséges a kicsiben!

Ne feledjük, hogy Isten akaratának a megismeréséhez meg kell változnunk gondolkodásunkban (Róm 12,2)! Ami szép, ami jó, ami Istennek kedves, azokon kell gondolkodnunk (Fil 4,8), hogy felismerjük akaratát életünkre nézve. Akkor aztán, amikor Ő szól, hogy indulj, kiléphetsz a csónakból, a megszokottból az ismeretlenbe. Mert mindennek rendelt ideje van, elkapkodni nem lehet. De Ő nem hagy el minket. Ugye, ezek után már nem is kérdés az önbizalom?

Lelkiség és lelkesedés • Kovács Zoltán

%Mottó: „A lelkes ember még nem lelki ember.” (Galambos Zsolt)

Verőfényes nyári délután volt, amikor a gyülekezet hazaindult a temetőből. Az itt maradottak egy kedves testvérnőtől búcsúztak, aki hosszas és rendkívül súlyos szenvedések után végre megtérhetett az atyai házhoz. A világi temetés nagyon fájdalmas dolog, hiszen a hitetlenek örökre búcsút vesznek elhunyt hozzátartozójuktól. A hívő temetésen is jelen van a szomorúság, de a szomorúságba megnyugvás és remény vegyül. Megnyugvás, hogy az elhunyt már az Atyánál van, ahova mi is vágyunk; és remény, hogy mi is oda jutunk, ha kitartással bevégezzük földi pályafutásunkat. Testvérnőnk temetésén a megkönnyebbülés is érezhető volt a jelenlevőkön: „Nem szenved már tovább szegény!”

Annál megdöbbentőbb volt tehát, amikor hazafelé menet valaki elkezdte magyarázni, szerinte az Úr feltámasztotta volna szeretett testvérnőnket, csak senki sem mert odaállni és parancsolni a halottnak, így Isten nem tudta kivitelezni akaratát. Hiába fejtegettem, hogy testvérnőnk számára megváltás volt a halál, s különben is, „*mind megteszi az Úr, amit akar*” (Zsolt 135,6): ha fel akarta volna támasztani szolgálóleányát, csak talált volna egyet a több mint száz jelenlevő szolgájából, aki engedelmeskedett volna Neki e dologban, és hatalommal parancsolva visszahívta volna a halottat az életbe. Érvelésem falra hányt borsó maradt, az illető csak azt hajtogatta, hogy az Úr fel akarta támasztani a halottat, hiszen rajta kívül mások is voltak, akik ezt így gondolták. Lelkes testvérünket józan érveléssel nem lehetett meggyőzni.

Az eset előzménye, hogy az ötvenes éveit taposó Rózsika (nevezzük így pár éve elhunyt testvérnőnket) halála előtt közel fél évig borzalmas fájdalmakat élt át. Egy műtét során az oldalán vezették ki a vastagbelét, vagyis akkor is csak élő roncs lett volna, ha meggyógyul a rákból. Az utolsó szakaszban az öt hűséggel ápoló férje is az összeomlás szélére került, mert hetekig nem bírt aludni felesége súlyos állapota miatt.

A gyülekezetben levő lelkes testvérek viszont váltig állították, hogy az Úr meggyógyítja Rózsikát, s ezért imádkoztak is, amit nagyon jól tettek. Azt ellenben nem tették jól, hogy testvérnőnk halálát látva – lelkesedésüktől hajtva – nem nyugodtak bele az Úr akaratába, hanem azt mondták, ha már nem gyógyította meg Isten Rózsikát, akkor fel fogja támasztani. Mikor aztán utóbbi sem történt meg, a lelkesedés „a mennybe ment”, megcáfolhatatlanná vált: „Isten megtette *volna*, ha mi merjük.” A lelkes testvéreket nem zavarták a tények. Az általuk meggyógyulásra ítélt beteg meghalt, azután a halott sem támadott fel, de ők mégsem látták be tévedésüket. Ahelyett, hogy elfogadták volna, hogy valamely számunkra ismeretlen okból ez volt Isten akarata, ahelyett kitaláltak egy hamis teóriát. Szerintük olyan történt, ami a világegyetem létezése óta még soha: Isten nem tudta végrehajtani akaratát. Lelkesedésükben még azon az áron is ragaszkodtak tévedésükhöz, hogy inkább Isten tekintélyét csorbították, és Őt állították be gyengének és magatehetetlennek.

Mit mondhatunk erre? Csak annyit, hogy a lelkes ember még nem lelki ember.

A lelkesedés önmagában nem rossz dolog, hiszen bizonyos fokú lelkesedés szükséges a Krisztus iránti odaadó szeretetben, a szolgálat hűséges végzéséhez, a kereszt naponkénti felvételéhez. Az ilyen lelkesedés elengedhetetlen a hívő életben. Manapság viszont divattá vált lelkesedéssel pótolni az igazi lelki életet, és úgy beállítani a lelkesedést, mintha

egyenesen ez lenne a lelkeség. Ez irányba mutatnak a sikerteológiai irányzatok (pl. a helyes megvallás), melyek elsősorban a HIT mozgalmon belül jelentkeznek világszerte, de az újfajta dicsőítési formák (hangos lelkesítő zene és tapsolás) is. A dicsőítési formákkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az új módszereket teljes mértékben elfogadhatónak tartom, mindaddig, amíg azok Isten magasztalására irányulnak, és nem a mesterséges hangulatkeltést szolgálják.

A csak lelkes ember olyan, mint a hatalmasan lobogó láng, amelyet nem lehet munkára fogni, mert mindent eléget. Ezzel szemben a lelki ember nem lángol ilyen látványosan, de kisebb lángja hasznos eszköz az Úr kezében a fagyos szívek felmelegítésére. A lelki embert a Szentlélek vezeti, míg a lelkes ember azután megy, amit ő vél Isten akaratának. A lelkes ember könnyen megbántja, kishitűnek bélyegzi a nálánál kevésbé lobogóakat, a lelki ember ugyanakkor szelíden és alázatosan hordozza a lelkesedők feléje irányuló megvetését. A lelkes emberek legtöbbször állhatatlanok, mint a víz. Közülük kerülnek ki a felekezetüket gyakran változtatók, valamint a nagyhangú testvérek, akiknél Isten országa nem erőből, hanem csak beszédből áll (tetteik nem igazolják beszédüket). A lelkes ember gondolkodás nélkül kipróbál minden, a hívő irodalomban fellelhető új módszert. Amikor a magasztalásról olvas, akkor mindenért magasztalja Istent; amikor a helyes megvallásról, akkor azt kezdi el gyakorolni; amikor Jézus nevének hatalmáról, akkor parancsolgatni kezd Jézus nevében; amikor az ördögűzésről, akkor maga is elkezd ördögöket űzni; stb. A lelki ember viszont csendben imádkozik, várja a Szentlélek indítását. A hallott, olvasott tanításokat az Ige mérlegén méri meg, s csak azt fogadja el belőlük, ami ezen a mérlegen sem találtatik könnyűnek.

A lelkes emberek általában jóindulatúak, jóhiszeműek, minden erejükből szolgálni akarják az Urat. A bajuk az, hogy lelkesek, de még nem lelkiek. Ezt viszont általában nem veszik észre, és nem hagyják magukat az Úrtól formáltatni. Nem tudnak az Úrra várni, hanem útnak indulnak a Szentlélek indítása nélkül. A lelkes emberek bibliai példái Péter és Pál. Péter, mint lelkes ember, fedezte fel először az igazságot, hogy „*Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia*” (Mt 16,16). De a lelkesedéstől hajtva pár perc múlva megfeddte Isten Fiát, hogy hogyan mondhat olyat, hogy a főpapok meg fogják ölni. Péter itt tulajdonképpen kicsinyhitűséggel vádolta az Urat. Jézus így felelt: „*Távozz tőlem sátán; bántásomra vagy nékem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra*” (Mt 16,23).

Péter az, aki házépítést javasol a megdicsőülés hegyén, „*de nem tudja, mit beszél*” (Mk 9,6); és ő akar a vízen járni, – aminek, pár lépés megtétele után – süllyedés a vége. Egyedül Péter tiltakozik az ellen, hogy Jézus megmossa a lábát, s amikor Jézus így felelt: „*Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs énhozzám*”, Péter rögtön átesik a ló túlsó oldalára: „*Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is!*” Az Úr ezt is azonnal helyreigazítja: „*Aki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta*” (Jn 13,8–10). Kevéssel ezután Péter lelkesen fogadkozik: „*Uram, teveled kész vagyok mind tömlőcre, mind halálra menni!*” (Lk 22,33). Tudjuk, a fogadkozásnak háromszori tagadás lett a vége. A tagadás viszont már a gyógyulás kezdetét jelentette. Ezután Péter bűnét bánva keservesen sírt, és felismerte, hogy a saját emberi kezdeményezései kudarcra vannak ítélve. S a pünkösdkor elnyert szentlélekkeresztség után egy új Pétert láthatunk, akinek első igehirdetésére háromezer ember tért meg. Nyoma sincs már a régi, emberileg lelkesedő Péternek, helyette egy lelkiileg érett embert találunk. A lelkes ember még nem lelki ember. Péter csak ezután lett használható az Úr kezében, miután erre rájött, és mindent elpusztító lobogásából csendes, használható tűz lett.

A megtérés előtti Pál még meghökkentőbb példája annak, hogy milyen kárt okozhat az Isten iránt lelkesedő, de Vele élő kapcsolatban nem levő ember. Köztudott, hogy a megtéretlen Pál (akkor még Saulus) Isten iránti buzgalmában üldözte a keresztényeket, mert meg volt róla győződve, hogy ezzel Isten kedvében jár. Pál apostol így nyilatkozik erről: „*A zsidó hithűségben sok kortársamat felülmúltam népem körében, minthogy fölöttébb buzgó rajongója*

voltam atyáim hagyományainak” (Gal 1,14). „Én egykor elhatároztam magamban, hogy mindent meg kell tennem a názáreti Jézus neve ellen. Meg is tettem ezt Jeruzsálemben, és a főpapoktól kapott felhatalmazás alapján a szentek közül sokat börtönbe vettem. Amikor pedig megölték őket, én is ellenük szavaztam. A zsinagógákban mindenfelé gyakran büntetéssel kényszerítettem őket káromlásra, sőt ellenük való féktelen őrvongásban egészen az idegen városokig üldöztem őket” (ApCs 26,9–11).

Figyelemre méltó, hogy mindezt tudatlanságból, szívének tisztaságában, Istennek szolgálni akarván cselekedte Pál. Éppen ezért könyörült rajta Isten, mert látta benne az őszinte igyekezetet a szent életre. Ezért jelent meg neki Jézus a damaszkuszi úton, és szólította meg a lelkesedésében ellene rugódozó embert. Pál azon nyomban belátta tévedését, nem tanácskozott testtel és vérrel (Gal 1,16), hanem bűnét megbánva három napig böjtölt és imádkozott, megtért Krisztushoz. A három nap múltán Anániás révén megnyílt a szeme, és szentlélekkeresztséget nyert. Mindez azért volt lehetséges, mert az Úr átformálta őt. A lelkes, rajongó Saulus helyébe a lelki ember Pál lépett.

A lelkes és a lelki ember közötti különbséget tehát úgy fogalmazhatjuk meg, hogy a lelki ember a Szentlélek vezetése alatt áll, míg a lelkes embert csak a saját lelkesedése vezeti az általa helyesnek tartott irányba. A lelki ember végigmegy az úton, amit Isten jelölt ki a számára, a lelkes ember viszont nagy dirrel-durral hozzáfog ugyan a munkához, de lendülete csak az első komolyabb akadályig tart.

Ilyen volt az a fiatal testvérünk is, aki bevonulása előtt kérte gyülekezetét, hogy imádkozzanak érte, hogy úgy szerelhesse le, hogy szolgálata nyomán emberek „halmái” térjenek meg – ahogyan ő fogalmazott. A gyülekezet mindezt tetszéssel és hallelujázással fogadta. Az alkalom végén valaki odament a fiatalemberhez, hogy legyen az ő hite szerint, de talán „emberek halmái” helyett megelégedhetne 1–2 megtérővel is, meg azzal, hogy ő egyáltalán megmarad az Úrban. A józan szónak nem sok foganatja volt, annál inkább sem, mert a beszélgetést hallgató egyik gyülekezeti vén is a jóhiszemű lelkesedés pártján állt. Aztán a lelkes fiatalember bevonult, le is szerelt, csak éppen az „emberek halmái” hiányoztak, akik megtértek volna a szavára. Sőt maga is meggyengült a hitben, leszereléskor megfáradt ember benyomását keltette, nyoma sem volt ekkorra a korábbi lelkesedésének. Az Úr kegyelmes volt hősünkhöz, megőrizte őt a sereg nehéz körülményei között, miként Pétert is a Sátán rostáján. Ez a lényeg, és semmit sem vethetünk a fiatalember szemére, mivel ő egy olyan korban tért meg, amikor erénynek számít a fedezet nélküli üres lelkesedés.

Pedig a lelkes ember még nem lelki ember. A lelkeség valószínűleg szükséges velejárója a hívő élet gyermekkorának, de az már baj, ha valaki nem akar felnőtté válni, és még akkor is csak lelkes, amikor már lelkiembernek kellene lennie. Viszont a felnőtt, lelki embernek is meg kell őriznie valamit a gyermekkori lelkesedésből, hogy ne csüggedjen el a hívő élet hétköznapjaiban.

Áldjon meg bennünket az Úr, hogy lelkesedésünk ne nyomja el az Ő hangját, s Reá hallgatva minél hamarabb lelki emberekké válhassunk!

ÍRÁS AZ ÍRÁSRÓL

Kürt – Korsó – Fáklya • Kecser István

Isten választott népe történelmében a honfoglalás és a föld felosztása után egy zilált, nehéz időszak következett. Józsué és a vének élete alatt az Urat szolgálták. Az ő haláluk után egy háborúságokkal teletűzdelt történelmi korszak következett. A kánaánita őslakók közé beékelődött izraelita törzseket számtalan zaklatás és háborúság érte. Esetenként az Úr egy-egy bírót rendelt, akinek vezetésével megszabadította Izrael nemzetségeit, és egy időre nyugalmat

adott nekik.

A külső zaklatás mellett Izrael népe házasságok útján is keveredett az őslakókkal, és mind gyakrabban eltért az igaz Isten imádatától.

A Bírák könyvében található Gedeon története különleges színével tűnik ki az események sorából. A problémák alapszituációja azonos. A midianiták, az amálekíták és a napkeletiek (arabok) táborba szállanak Izrael ellen. Annyian vannak, mint a sáskák (Bír 7,12), és velük szemben kell felvenni a harcot.

Gedeon a különleges módon kiválasztott háromszáz emberével (Bír 7,4–8) megbeszéli a haditervet. Kezükbe kürtöket, üres korsókat és a korsókba fáklyákat ad.

A harc éjszaka, a középső őrség kezdetén (éjfélkor) zajlott: kürtöltek a kürtökkel, összetörték a korsókat (amikben az égő fáklyák voltak), és az Úr nevében kiáltottak. A harc Izrael fiainak győzelmével végződött.

Úgy hiszem, a több mint háromezer éves bibliai történetnek a Szentlélek által hatalmas lelki üzenete van az „idők végén” élők számára.

Kezdjük az elején! Ma Isten választott népe éppen úgy beékelődve éli életét a világon a gonosz, istentelen nemzetségek között, mint hajdan Izrael.

A szellemi, sőt sok helyen külső zaklatások, háborúságok ma sem kevesbültek meg. A Sátán folyamatosan támadja Jézus gyülekezetét. Számatalan ellenség van a „völgyben”, a sötét helyeken, várva arra, hogy mikor tudja Krisztus népét megsemmisíteni.

A fenti történet egyik ellenséges csoportját a midianiták alkották. Midián Ábrahámnak Ketúrától született fia (1Móz 25,2). A midianiták között tartózkodott Mózes is (2Móz 2,15–21), és közülük származott felesége, Cippóra is. A midianiták egészen közelieliek voltak Izrael népéhez, két ágról is a „belső körhöz” tartoztak. Ekkor mégis harc volt közöttük.

Krisztus ma élő gyülekezetének egyik legnagyobb problémája a belső harc, mondhatnánk a származásból (családi körök) és a vezetésből eredő feszültségek. Ez örli, pusztítja Jézus gyülekezetét. Úgy hiszem, meg kell ennek veszélyét látnunk mindannyiunknak.

A Gedeoni háború másik ellenfele az amálekíták serege. Ez a nép volt az, amelyik Izrael vándorlásánál első ellenséggként jelent meg (2Móz 17,8–16). Felőlük azt mondta az Úr, hogy harca lesz az Úrnak Amálek ellen nemzetségről nemzetségre.

A krisztuskövetők ma is szembetalálják magukat az első nagy ellenséggel, a régi kígyóval, a Sátánnal, aki seregével útjába áll a mennyei Kánaán felé menetelők csoportjának. Mindent megtesz e világ fejedelme, hogy ne érzük el célunkat, a lélek üdvösségét. A vele szembeni harcban Krisztus katonájaként harcolunk. A harc kimenetele már eldőlt: Jézus a győzelmes Király. A „külső” ellenséggel szemben Jézus védelme alatt élünk (Jn 10,29).

Izrael ellenségeinek harmadik csoportja a keletiek, vagy keletnek fiai. A földrajzi irány meghatározása egyértelművé teszi, hogy akkor is, és most is az arabokról van szó. Ők „rokoni kapcsolatban” vannak Izraellel, mert Ábrahám Hágártól született fiának, Izmaélnek – aki az ő atyjafiának ellenébe üti fel sátrát (1Móz 16,10–12) – az utódai. Ez a nép is „imádkozó” nép, mely joggal vallja őséneket Ábrahámot. Az arabok ma már hatalmas tömeget jelentenek vallási területen is.

Jézus gyülekezetének harmadik nagy ellenségei azok, akik hamis tanításokat hirdetnek az Úrra való hivatkozással. Mondhatnám, hogy számatalan olyan szellemi áramlat hullámszik a világon, amely valamilyen vallási köntösben jelenik meg. Krisztus Gyülekezetének szól a felhívás: sok hamis próféta támad az utolsó időben, de ti ne higgyetek nekik, még ha az én nevemben jönnek is (Mt 24,23–26)!

Fontos meglátnunk, hogy a három összetevőjű, felfegyverzett hatalmas ellenséges tömeggel Gedeon kis létszámú, fegyver nélküli csoporttal állt szemben. Az ütközet nem fényes nappal volt, hanem az éjszaka közepén, éjfélkor. Gedeon az Úrtól kapott bölcsességgel szervezte meg a harcot. Mintha hallotta volna Pál szavait: nem levegőt csapdosok.

Katonái harci felszerelése is különös volt: egy kürt, egy korsó és abban egy meggyújtott, égő

fáklya. Nem több és nem kevesebb, de ez mindenkinél. Körbe állták az éjszaka sötétje alatt az ellenséges tábor, és mindenki a vezérre figyelt, s amit ő tett, akként cselekedett minden katona.

A harci cselekmény első mozzanata az volt, hogy megfújták a kürtöt, amikor meghallották Gedeon kürtjét. Itt álljunk meg egy picit!

Izrael életében a kürtzengés különös jelentőséggel bírt. Isten rendelése az volt, hogy Izrael az Úrnak szentelje kánaáni első termésének kévét (3Móz 23,10–14), és a kéve meglóbálása napján mutasson be áldozatot Istennek. Ettől a naptól hét hetet számoltak Izrael fiai és a hét hétre (49 nap) következő (50.) nap új ételáldozattal járultak az Úrhoz (3Móz 23,15–21). A napoknak évekre történő váltásáról hasonlóan rendelkezett Isten (3Móz 25,1–7), amikor minden hetedik évet nyugalom évének, szombat-évnek rendelt. Amikor eltelt hét szombat-év (49 év), a következő (50.) évben elérkezett Izrael népe életében a jubileumi, azaz a pünkösöd év, vagy a kürtölésnek esztendeje. Ekkor hirdettessék szabadság a földön (3Móz 25,8–13), mindenki kapja vissza jogos birtokát, és térjen vissza nemzetségéhez. Ne vessen és ne arasson Izrael; amit a föld önként terem, azt egyék meg a mezőről, szólta az Úr parancsa! Mert ez a kürtölésnek esztendeje, a pünkösöd év, kapja vissza ismét ki-ki az ő birtokát!

Jézus a földbe vetett gabonamagról úgy nyilatkozik, hogy ha el nem hal, nem terem gyümölcsöt, ha viszont elhal, akkor sok gyümölcsöt terem (Jn 12,24–25). Isten mennyei életet hordozó „magja” Jézus volt, mert benne volt az élet (1Jn 1,1–2). Ő volt az, aki önként letette az életét (Jn 10,17–18; Zsid 9,14). Megjárta a halál régióit (1Pét 3,18–19), de Isten feltámasztotta Őt a halálból (Lk 24,6), első zsenge lett a halottak közül (1Kor 15,20–23). Az Úr feltámadásával az emberiség egy teljesen új korszakba érkezett, az üdvösség nagy korszakába, éppen úgy, mint Izrael, amikor hazaért a vándorlás után Kánaánba, és megadta a föld az első termését. Az első zsenget, az első kévét. A földbe vetett gabonamag sok gyümölcsöt termelt! Jézus halála milliók életét eredményezte. Az első Zsenge, Jézus Krisztus a feltámadása után 40 napig volt a Földön „dicsőséges” testben (ApCs 1,3), és azután hazament Istenhez, Atyjához a mennybe. Visszakapta azt a dicsőséget, amivel bírt a világ alapjainak lerakása előtt (Jn 17, 4–5; Fil 2,6–11; 3Móz 25,10!!!).

Jézus elküldte a várakozó tanítványokra az Atya ígését (Jn 14,16–19; ApCs 1,4–5; 2,1–4), ami éppen feltámadása után a 7×7 napot követő 50. napon történt meg, pünkösdkor! A sebesen zúgó szél a Szentlélek kürtzengése volt, amelyet meghallottak mind a Jeruzsálemben levők. Akkor pünkösöd napján új idők nyitányát harsogta a kürtzengés. Isten Lelke birtokba vette a Sátán által bitorolt emberi lelkeket. Megérkezett a szabadság ideje, mert ahol az Úr Lelke, ott a szabadság (2Kor 3,17). Az Úr visszatért az Atyához, s Benne a Szentlélek által emberi nemzetség is hazatért Istenhez. Ennek első csoportja a felházban imádkozók csapata volt.

A föld önként terem, így az ember sem a saját mesterkéltséggel „próbál jót tenni”, hanem megtermi a Szentlélek gyümölcsét (Gal 5,22). A Szentlélek kürtje hívja a népek sokaságát Jézus gyülekezetébe.

Miként Gedeon háromszáz kürtöse felriasztotta az ellenség táborát, úgy pünkösdkor a megtért háromezer lélek felbolydította nemcsak Jeruzsálemet, hanem a Sátán csapatát is, és nagy zűrzavar támadt közöttük. Ma a több mint háromszázmillió Szentlélekkel kereszteszt ember képes a világot megmozgatni.

Szól Isten pünkösdi népének kürtje. Gyülekeznek a népek Jézus táborába. Ezt a kürtzengést hallja Izrael népe is. Ez számukra a hazahívásra fújja a riadót. Már mennek is haza saját földjükre, kezdik birtokba venni azt. Közel kétszázötven országból érkeztek haza Izrael szétszórta gyermekei közül. A próféciák folyamatosan beteljesednek.

Nemsokára megszólal az arkangyal trombitája, az Úr harsonája (1Thes 4,16–17). Az utolsó trombitaszóra megnyílnak a sírok, megtörténik a nagy átváltozás. A feltámadottak serege birtokba veszi mennyei örökségét.

Gedeon serege a középső éjjeli őrség kezdetén aratta győzelmét az ellenség felett (Bír 7,19; Lk 12,38). Ekkor szólaltak meg a kürtök. Mi az éjféli emberei vagyunk.

Pünkösdi NÉP, Isten kürtösei: FÚJJÁTOK A KÜRTÖT!

Gedeon csapatának második harci mozzanata a korszok összetörése volt. A korszokba dugva égtek, lángoltak a meggyújtott fáklyák. A sötét éjszakában mindaddig nem volt látható a fáklya lángja, amíg az a korszokban volt. Amikor a korszokat összetörték, máris felvillant a fáklyák lángja. A háromszáz korszó nagy robajjal tört össze, és ebben a pillanatban a fáklyák fényei is ragyogtak.

Milyen különös! Mindannyiunk élete egy cserépedény, korszó (2Kor 4,7). Ezt az edényt egy mester formálta (Jer 18,4–6; Ézs 45,9) élettelen agyagból, mint a fazekas alakítja korongján az edényt. A nedves agyagedényt azután kiteszi a mester száradni, úgy tesz, mintha elfelejtette volna. Ugye te is érezted már magadat úgy, mintha elfelejtkezett volna az Úr rólad? De ott voltál a közelében, mert egyszer csak kezébe vett, s gondolt egyet, betett a megpróbáltatások kemencéjébe, mint a három zsidó ifjút (Dán 3,19–21). Azután jött a próbák tüze, mert ő tűzzel és Szentlélekkel keresztel (Mt 3,11). Azután kivett a próbákból, és lettél egy szépen csengő cserépedény az Úr kezében. A megtisztított, kiégetett edényben az Úr fényt gyűjtött. Kigyulladt egy világító fáklya életed cserépkorszójában. A fáklya valamilyen szövetanyag, zsírral, olajjal keverve. Az Úr adta testi „ruha”-életünkbe az ő drága Lelkét, és a mennyei oltárról vett parázs (Ézs 6,6–7) lángra gyűjtotta a fáklyát.

El kell jönni egy olyan időnek, amikor féltve őrzött életed „összetörik”. Ezt engedned kell az Úrnak, mert aki meg akarja tartani az életét, elveszíti, de aki feláldozza életét az Úrnak, örök életre tartja meg azt (Jn 12,25). Ez emberileg paradoxon! Féltve őrzött cserépedény életed összetörése pillanatában ragyog fel fáklyaként életed fénye. Csak a régi életed darabokra hullásával lesz látható életed Szentlélek által meggyújtott fénye.

A korszok nagy robajjal törtek össze. A katonák nem sajnálták azokat a „szép korszokat” összetörni. Csak cserépdarabok lettek belőlük, amikre azután rátapostak. Ugye milyen különös! Ami eddig olyan értékes volt, szemétté válik egy nagyobb hatalom befolyása által. Pál régi életét kárnak és szemétnak ítélte (Fil 3,8). Ha Gedeon katonái nem törik össze a korszokat, nem lesz látható a fáklyák fénye, s nem aratnak győzelmet ellenségei felett! Addig nem lesz életed Isten világító fáklyája, amíg korszód össze nem törik. Azért van még sötét körülötted, mert féltve őrzöd régi életed korszóját. A fény, az igazi krisztusi élet a Szentlélek által csak a régi élet elmúlásával lesz látható. Mindegy, hogy milyen díszes külsője van életednek, ha nem törik össze, akkor Isten szándéka nem teljesül benne. Ti vagytok a világ világossága, fényletek, mint a csillagok a bűnös nemzetség között (Mt 5,14; Fil 2,15). Ha eddig nem tudtál győzelmes életet élni lelked nagy ellenségei között, akkor ennek az az oka, hogy nincs a Szentlélek kürtje ajkadon – a Lélek általi bizonyosság; nem tört össze életed korszója – a még mindig régi módon az ömberi életet éled; és fáklyaéleted nem világít, mert akadálya van. Nem azért gyűjtják meg a gyertyát, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék, és világosságát árásson (Mt 5,15–16).

A CSALÁD

Hívó apák • Balogh Sándor

Mennyi szépet, jót, s igazat írtak már az anyaságról! A várandóság ideje alatti élmények és nehézségek pillanatairól, melyet a férfi, az apa sohasem ismerhet meg... És mégis, ebben az időszakban az ő lelkében is formálódik, alakul az apaság tudata, még ha hetekre-hónapokra van szüksége, mire az a világosság támad fel benne, hogy önfeledt boldogsággal így kiált: – Apa vagyok, édesapa!

Nemde két szülőt adott Isten a gyermekeknek? Milyen szépen mondja a magyar nyelv az édesanya-édesapa együtteséről: szülők! (Pedig az apák nem szülnek...) Valójában Isten tervében vagyunk így együtt – nem egyformaságban, de küldetésének teljes szépségében betölteni szülői mivoltunkat – gyermekeink számára.

A fiúnak is teljes anyára és teljes apára van szüksége, mint ahogy a lánynak is. Természetes persze a kép, ahol az anya tút és cérnát ad lánya kezébe. Ugyanígy magától értetődő, amikor az apa mellett áll a fiú, kezében szöggel, kalapáccsal. De ahogyan kell a lány s fiú gyermeknek az anya, ugyanúgy kell az apai példakép is.

Ezért írunk most az apákról, s a gyermekekről. Mert ahogy János apostol ír az apáknak (1Jn 2,13), úgy ma is ezzel a kedves szeretettel kíván az Úr bennünket, apákat megszólítani. (E cikk írója is édesapa. Régóta tudja, hogy írni kell az apáknak az apákról. De amikor írni kezdett, máris letette a tollat, mert meglátta saját apaságának kudarcait, hiányosságait, s nem talált önmagában semmi dicsekedésre való okot... s hogy mégis újra felvette a tollat, ez azért történhetett meg, mert felfedezte apaságában Isten elfedező, hiányosságokat betöltő szeretetének jeleit is, amely által mégis sok fény és kedvesség jutott gyermekeinek.)

Írás az apákról.

%%Apákról, akik már akkor imaközösségben vannak gyermekükkel, amikor az még meg sem született...

Apákról, akik sok becsülettel végigdolgozott nap után estéenként szeretettel ringatják el karjukban gyermeküket...

Apákról, akiknek fontos volt tudni gyermekük első lépéséről, s azóta is fontos számukra minden újabb lépésük...

Apákról, akik „gyermekként” együtt hemperegnek gyermekükkel a puha fűben, vagy nyakukba ültetve „paciztatják” őket, amíg ezt tehetik...

Apákról, akik egy-egy csillagfényes nyári éjszakán gyermekükkel együtt csodálják a Teremtő fenséges alkotását az égbolton...

Apákról, akiknek arra is van bátorságuk, hogy bocsánatkéréssel álljanak gyermekük elé...

Apákról, akikre büszkék lehetnek gyermekeik, s akik maguk is büszkék gyermekeikre...

Apákról, akik vigyáznak arra, hogy a megélhetéshez szükséges munkában, vagy éppen a lelki szolgálatban vállalt fáradtságban el ne vesszenek gyermekük számára...

Apákról, akiket nem holmi „büntetőgépként” vár haza gyermekük...

Apákról, akik a család papjává kívánnak lenni...

Apákról, akik tudják, mit jelent egy rosszul sikerült dolgozattal hazaérkezni az iskolából, s még azt az érzést sem felejtették el, milyen az, amikor az ebédnél – valamikor régen – ők is kiborították a levest...

Apákról, akiknek „apás” gyermekük van...!%%

Ez az írás azokról az apákról szól, akik ha majd nem lesznek már közöttünk, gyermekük szívében méltán kapnak helyet, s az évek múlásával, az emlékezés pillanatait a szeretet eleven könnycseppjei melegítik...

Írni kell az apákról, azokról, akiknek olyan a szívük, mint Dávid szíve volt Absolon, az ellene lázadó fia iránt... Írni kell azokról az apákról is, akik a tékozló fiú apjának lelkiületével, naponta szeretettel lesik-várják hazatérő gyermeküket...

Írni kell mindnyájunk Atyjáról, akihez minden földi apának szabad, s kell mennie, hogy maguk is Isten gyermekeivé válván egy egész életre szóló segítséget kaphassanak apai küldetésük betöltéséhez.

Sátoros ünnep – Országos konferencia '93 • Pánczél János

Így szólt Nehémiás próféta az Úr Szentlelkének indítására az erősséget és védelmet jelentő jeruzsálemi kőfal építőihez: „A munka felette sok és messzeterjedő, és mi elszéledvén a kőfalon, egymástól messze esünk; azért oda gyűljetek hozzánk, hol a trombita szavát hallándjátok, a mi Istenünk hadakozik értünk!” (Neh 4,19–20)

Gyülekezeteink ilyen országos összejövetele történt augusztus 20–21-én, ezúttal nem a már megszokott Kadarkúton, hanem a Debrecen melletti DORCAS kemping területén. A konferenciára érkezők legelső benyomása a példás rend és szervezettség volt. A szervezők már hónapokkal azelőtt sokat dolgoztak, sok imával, áldozatos munkával, s rendkívül körültekintően készítették elő mind az országos konferenciát, mind az azt követő ifjúsági tábort. Az egész konferencia légkörére a szeretet, az egység, a személyes találkozások öröme, csereszolgálatok megbeszélése volt a jellemző, valamint friss kenet elnyerése az Úrtól az erővel teljes missziói, gyülekezeti munka folytatására. Mindezt több mint ezren éltük át, mint résztvevők. Persze a többségben levők, akik nem lehettek jelen, azok is szeretnének tudni a konferencia részleteiről, s annak áldásában legalább e sorokon keresztül részesülni. Ezért az elhangzott szolgálatokról is szeretnék legalább rövid áttekintést adni.

Fábián Attila elnökhelyettes nyitotta meg a konferenciát. „Nagy öröm számunkra, hogy ebben a gyönyörű környezetben, a Vekeri-tónál lehetünk vendégek.” Bemutatta Vágó Istvánt, a Dorcas keresztény kemping vezetőjét. Közöttünk üdvözölhette Gulyás István amerikai misszionárius testvérünket, akinek kedden az ifjúsági konferencián volt szolgálata.

A Szentlélek Gyülekezete a 2Kor 6,1–2. verseivel mutatkozott be. E cigány gyülekezet, melyben a zenének és a dicsőítő éneklésnek igen fontos helye van, két éve jött létre. A 150. zoltárt véve alapul nem csak teljes szívvel, de nagy szakértelemmel is szólaltatták meg a cimbalmot, szintetizátort, négy hegedűt, basszusgitárt, dobos, cintányért; s lelkes, izzó, Istent magasztaló módon énekeltek. Elmondták, hogy az elmúlt két évi folyamatos növekedéssel most már 300 ember jár rendszeresen a gyülekezetbe. A cigányokra is kitöltetett a Szentlélek. Hat különböző városba járnak rendszeresen gyülekezeti szolgálatra. A korábban kapott prófécia beteljesedett. Ma már 700 körül vannak a vidékiekkel együtt. „Nagy öröm számunkra, hogy e helyen szolgálhatunk közöttetek. El kell mennünk a legnagyobb városba és a legkisebb faluba is. Így szolgáltunk a közelmúltban Berlinben is. Mi most már nem cigányok, hanem Isten megáldott gyermekei vagyunk. Külföldiek is járnak a gyülekezetünkbe.”

Kéri Jenő gyülekezeti tag elmondta bizonyágtételében, hogy Temesváron tért meg és született újjá. Amikor Budapesten ebbe a gyülekezetbe került, és az Úr szólt hozzá: „neked itt kell szolgálnod”, az első pillanatban az volt a válasza: „De Uram, ezek romák, én meg magyar vagyok.” „Ebben a gyülekezetben azonban felismertem, hogy Isten az egyszerűségben, az egyszerű hitben munkálkodik. Itt a Szentlélek vezeti az embereket. A szeretet köt össze bennünket. Ahol igazi szeretet van, ott minden van. Kezet kézbe és menjünk tovább szeretettel.”

Parádi Jenő, a Szentlélek Gyülekezete pásztora hozzáfűzte: „Bizonyágot teszek, hogy az előttem szóló testvérem valóban az Úrnak szentelte életét. Isten nem a gyülekezetekben, hanem a tiszta szívekben lakik.” – Most pedig *Kökény Józsi* testvérem mondja el, honnan hozta őt ki, és hogyan áldotta meg az Úr. „Nagyon rossz társaságba jártam. Rablók, tolvajok, gyilkosok közt éltem. Itt a piros, hol a piros'-t játszottam a piacokon. Ittam, masszázsszalomba jártam, nyugati autóim voltak. De Isten megkeresett, új teremtméssé tett. Így feladtam a régi életemet, és az Úrnak szolgálom teljes szívemmel.”

Csík Benedek, a Szentlélek gyülekezete helyettes pásztor: „Én is zenésznek készültem. Szinte minden jót megkaptam az életben, amit lehetett. Tizenhárom év óta Amerikától kezdve a világon csaknem mindenütt zenéltem. Nagyon jó módú voltam. Nem ismertem az autóbust, a

trolit, csak a taxit, csak a kocsit. De eljött az idő, amikor szembetalálkoztam Isten igazságával. Hamar rájöttem, egyáltalán nem azt az Istent szolgálom, akiről azt gondoltam, hogy szeretem. Megtértem, újjászülettem, bemerítkeztem, Isten egészen újat kezdett velem. A Szentlélek arra indított, hogy menjek el a rokonaimhoz, s hirdessem köztük az Igét. Megtért az egész családom, unokatestvéreim, további rokonaim. Ezzel az Úr Jézus elindította a „lavinát”. Most már mind együtt szolgáljuk az Urat. Neked is örök életet akar adni az Úr.”

Parádi Jenő: „Köszönetemet fejezem ki az EPK vezetőségének, hogy szolgálati lehetőséget adtak a konferencián. Mi, cigányok több száz éven keresztül a perifériára szorultunk, de Isten nem feledkezett el rólunk.” – A 2Sám 11,19–27 alapján szolgált. „Nem tetszett az Úrnak, amit Dávid művelt Bethsabéval és férjével, Uriással. Ez nekünk sem tetszik. A Biblián keresztül megismered, hogy mi a bűn, és neked már nem kell bűnbe esned. Az a Dávid, akit énekként vettek az asszonyok a szájukra, hogy »Saul megverte a maga ezerét, és Dávid az ő tízezerét«, s akit Saul egész életében üldözött, itt elbukott. A palota tetején sétálgatott, amikor kint a harcban lett volna a helye. Hányan vagyunk, akik nyugszunk babérjainkon! Ha győzelmet értél el, még jobban kell figyelned az Úrra!” – „Uriás! Igaz testvérem vagy, aki sem az ember személyére, sem az ajándéokra nem néztél, aki a harc idején, amikor a harcostársaid sátorban aludtak, nem mentél be a feleségedhez!” – Erőtéljes szolgálatával hívó életünk tisztaságára, odaszántságára, a lelki harc győzelmes megvívására buzdított. Igehirdetését sokan könnyes szemmel hallgattuk.

Fábián Attila: „Helyed nem a kényelemben, hanem aktívan a harcmezőn van! Elő a lelki fegyverzetel! A pajzs csak előlről véd. Mi magyar hívők álljunk szorosán egymás mellé! Maradjunk védelemben! Szükségem van arra, aki a hátam mögött van. Az életem függ tőle. Szükséges, hogy szentségben és tisztaságban tartsuk edényünket.”

21-én délelőtt *Nagy Miklós* elnökhelyettes köszöntötte az ország különböző részeiből összejött testvéreket. Említést tett a fizikából ismert gravitációról, amit a tudósok igazából nem tudnak megmagyarázni, de mi tudjuk, hogy Jézus Krisztus hatalma szavával tartja fenn a világot. Ez a szó telve van szeretettel, világossággal és gyöngédséggel.

Kecser István elnök a Lk 5,1–11 versei alapján hirdette az Igét. „Jézus különleges dolgot mutatott be a Galileai-tenger partján. Isten szent Igéjét hirdette, s az ő hatalmas szava nyilvánult meg. Szeretném aláhúzni, hogy Jézus Isten Igéjét hirdeti! Azt mondta: »Azt hirdetem, amit láttam és hallottam az én Atyámnál«. Ez a legbiztosabb és legfontosabb információ Isten országáról. Sokan jönnek Jézushoz, mert erő és hatalom van a beszédében. Jó mellette lenni. Magát Istent mutatja be, akinek szavai által a csodálatos világ létrejött. Ez vonzza az embereket. Kizárólag Isten Igéje tartja meg az embereket az örök életre, ha ők is megtartják az Igét, amit hallgatnak. Ott a hatalmas tömeg, a leendő tanítványok, akik csak a saját gondjaikkal vannak elfoglalva. Hány és hány ember van, akik közömbösek Isten Igéjének a hallatán is.

Jézus azt mondta, hogy menjünk beljebb a mély vízbe! Szakadj el a parttól! Péter akkor a hajóból beszélt – másokhoz. A te ajkaidon keresztül is hirdeti az Úr az Igét. De csak akkor, ha elszakadtál a parttól. Téged hány kötelék fűz még a világ partjához? Lehet, hogy csak egy vékony szál köt oda a világhoz. Adj fel mindent! S akkor átformál az Úr. Jézus nem a tömeggel van elfoglalva. Odafordul Simonhoz: Hadd lépjek be a hajódba! Jézus rajta keresztül akar szólni. Péter feladta a logikai dolgokat. Te mondtad Uram, megteszem, a mélyre evezek, bevetem a hálót. Hajlandó vagy-e meghajolni Jézus előtt: Amit mondasz Uram, megteszem. Jézussal megoldhatatlan problémáid oldódnak meg. Nála nélkül viszont kudarccal van tele az életed.

A halak sokaságát látva Péter, leborult Jézus előtt. Átélted: Uram, minden dicsőség a Tied. Az Istent megismerő ember megalázkodik a porig, s az Úr az, aki felemeli. Péter ráismer bűnösségére. Ha igazán találkozik valaki Jézussal, rájön: bűnös ember vagyok. „Uram, menj el tőlem, én bűnös ember vagyok!” Vajon elment-e Jézus tőle? Nem, hanem megbocsátott.

A gazdag halfogás után kevésnek bizonyult a hajójuk. A menny minden gazdagságát ideadja nekünk Jézusban az Úr. A halászok intettek a társaiknak is. Azután elhagyták mindenüket. És sokkal többet kaptak, mint amijük addig volt. „Emberhalászokká teszlek titeket.” Te kinek gyűjtöd a halakat, önmagadnak, vagy Jézus Krisztusnak?

Ezután *iff. Kovács Béla* testvér rövid tájékoztatást adott kéthavonként megjelenő folyóiratunk, az Élő Víz munkájáról. „A lap immáron 4. éve működik sok munkával; a cikkek szolgálatból, díjmentesen készülnek, a technikai feltételek igen rosszak. A szerkesztő bizottság kibővítésére, több bizonyoságtételre, cikkek írására lenne szükség. Imádkozzatok azért, hogy az Úr sokasítsa meg a lehetőségeket! Az Élő Víz Alapítvány támogatása nem csak a lap, hanem a gyermek- és ifjúsági munka támogatását is jelenti. Erre is gondoljunk a hálaadónapi adományok elosztásánál!”

Telegdi József dékán a Bibliai Főiskoláról számolt be: „Ismerjük az Igét, az oltáron szüntelenül égnie kellett a tűznek. Én erre az oltárra helyeztem az életemet, nem azért, hogy kiégjek, hanem, hogy szüntelenül égjek Isten dicsőségére. Olyan fiatalokat akarunk nevelni, akik szintén készek odatenni életüket az oltárra. Meg vagyok győződve, hogy a helyemen vagyok. Bár nehezebb, mint gondoltam volna, de ott akarok maradni. Ha másként vezetne az Úr, kész lennék a helyemet másnak átadni. Korábban az Élő Vízben az EPK Bibliai Főiskolájáról tájékoztatást adtunk. Az a célunk, hogy felkészített, Szentlélekkel és tüllel betöltött fiatalok szolgáljanak Jézus Krisztusnak. Imádkozzunk ilyen fiatalokért, de fogadóképző gyülekezetekért is.”

Simon Géza a Royal Rangers mozgalomról beszélt. Ez az ifjúsági mozgalom gyülekezeteken belül működik Isten dicsőségére. „Csoportos munkában dolgozunk, a ruhánkon levő embléma jelképezi az éberséget, tisztaságot, őszinteséget, bátorságot, udvariasságot, engedelmességet és hitet. A mozgalom az USA-ból indult el, ma már több, mint 22 millió tagja van. Azt akarjuk, hogy a gyerekekből egészséges felnőttek váljanak. A hit általi gyógyulásra is igyekszünk. Várjuk az Úr visszajövetelét, ezért is valljuk, hirdetjük: »Légy kész, mindig kész!« Imádkozzatok, hogy ez a munka jól haladjon tovább!”

Paul Gracza jelenleg Magyarországon működő misszionárius, aki az Úr közelgő visszajöveteléről, a missziói munka fontosságáról beszélt. „Az Úr Jézus azután jön el, ha mindenkinek volt lehetősége, hogy meghallja az evangéliumot. Ezért hozunk anyagi áldozatokat is!”

Egy vendég szolgáló testvér: „Örömmel vagyok köztetek. Két generációt látok: egy időset, akik átérték a nehéz időköt. Látom a fiatal generációt, akik nyitott ajtók előtt állnak. Az idősek bátorítsák a fiatalokat, a fiatalok pedig tiszteljék az időseket, akik tartották a zászlót a legnehezebb időszakokban is! Misszionáriusként jöttem Magyarországra. Albániában olyan városban hirdettem az Igét, ahol sohasem hallottak Jézusról. Nagy látásom van Magyarországra nézve. Itt is sok új gyülekezet fog alakulni. (Felolvasta a Mt 11,4–6 verseit.) A mennyben egyszer s mindenkorra mindenki meggyógyul. Imádkozzunk azért, hogy ebben az országban is jelek és csodák kísérik az Igét! Bátorítlak benneteket, hogy itt is meg fogjuk látni Isten csodáit. A kisfiam allergiában szenvedett. A gyülekezetben kértem a testvéreket, imádkozzanak érte, s azonnal meggyógyult. Imádkozzatok a betegekért! Nem ismerek olyan embert, aki csalódott volna Jézusban. Jöjünk a betegekkel Jézushoz, Ő meg tud gyógyítani, és itt van az ébredés kulcsa!”

Fábián Attiláné: „18 éves koromban hívott el az Úr. Akkor még nem volt ilyen szervezett lehetőség, hogy a foglyoknak a szabadulást hirdessük. Ezelőtt tíz évvel hangzott el először: az egyházak ne csak prédikáljanak, hanem gyakorlatilag is tegyenek valamit. Rehabilitációs otthont nyitottunk szenvedélybeteg nők számára. A prófécia is beteljesedett, amit a megnyitott előtt kaptunk: »Ha elkezdődik ez a munka, nagyon sokan fogják támadni kívülről is, belülről is.« Isten akarata mégis az, hogy a reménytelen embereknek reménységük legyen. Különböző helyekről, még a KISZ-től is kaptunk segítséget. Az állami szervek is nagyon elismerték

munkánkat. Az Úr ma is szabadít, s ebben a munkában olyan munkásokra van szükség, akik félre tudják tenni saját kényelmüket, akik készek betörni az »erős ember« birodalmába, s kihozni onnan a foglyokat. Gondozottainkat megtaníttuk gyakorlati dolgokra, s dolgozni is.” Délután *Dicső Gusztáv* mátészalkai lelkipásztor az 1Sám 3,1–10 alapján szólt az Igét. Igehirdetése előtt a kántorjánosi cigány gyülekezet dicsőítő énekeket énekelt. – „Zákeus felmászott a fára: látni akarta Jézust. Mi mit látni jöttünk? A katolikus pap azt mondta, eltévelyedett, széles úton járó emberek ezek a megtért cigányok. Nem érdekel, mit mondanak, mi tudjuk: megtisztult szívvel és lélekkel most már Isten dicsőségére élünk. Csak Őt imádjuk, neki énekelünk.” Szívből átélt igazi magasztaló éneklésük könnyeket csalt ki a hallgatók szeméből, mert Isten jelenlétét árasztotta. – „Bűnben éltünk, én magam is, de többé nem a Sátánnak szolgálunk, hanem egyedül a Mindenható Úr Jézusnak az Atya Isten dicsőségére.” Egyik éneksoruk így hangzott: „Barna bőrünk, rongyos ruhánk...” Ez a „rongyos” ruha azonban hét év alatt nem kopott el, hanem ellenkezőleg: megszépült és tiszta lett.

„Két évvel ezelőtt súlyos balesetet szenvedtem” – mondta Dicső testvér. „Megköszönöm a testvérek imasegítségét. Akik imakérésekkel jöttek a gyülekezet elé, bátorítalak titeket, Isten figyel a kéréseinkre. Nagyon súlyos helyzetben voltam: kivették a lépemet, eltört hat oldalbordám, felszakadt a tüdőm. Életveszélyes helyzetben voltam. Néha magamnál voltam, máskor meg nem. A hitből való közös imáinkat meghallgatta az Úr. Láttam Isten angyalát a kórházi ágyon, láttam és beszéltem is vele. Sokan nem tudták, mi az örömömnek és a reménységemnek a forrása. Folytak a könnyek a szememből, fent voltam valahol a mennyben. Szeretnék mindig oly közel lenni Istenhez, olyan tiszta lenni, mint akkor. Közel volt a nyomorúság, a halál. A Sátán mindent megtett, hogy elpusztítson. S Isten mindent megtett, hogy éljek, s megtartott, hogy folytassam az Ő munkáját. Az Ő angyalai táborot járnak az Őt félők körül. Ez valóban igaz, ezt állítom, ezt átéltem. Az ápolónő mérges lett, amikor bevittek az osztályára: »Minek hozták ide ezt a szétroncsolt fiatalembert?! Már nincs benne élet!« Mikor pedig felépültem, bizonyosságot tehettem neki: Isten önt is szereti, és megváltott új életre hívta el.”

„A cigányokért sokan így imádkoztak: »szegény cigányok«. Most pedig a cigányok imádkoznak a »szegény magyarokért«. – Isten szól a te életedben is, s ez akkor is így van, ha nem tudod, honnan jön a hang. Egy templomban – sátorban – történt, amikor elhangzott Isten szava. A főpap a szent sátorban élt. Végezte a szertartásokat, de igazán, szívből nem vett részt benne. Viszont ott volt a gyermek Sámuel. »Az Úrnak szentelem egész életére.« Nagy üzenet ez azok számára, akiket valamikor karjaiban vitt az édesanyjuk az istentiszteletre. Te, aki azt mondod: »hívő szülők gyermeke vagyok«, tudod-e milyen az Isten haragja? Amikor Isten megszólal, tudod-e, honnan jön a hang? Kívülről tudhatod a Bibliát, de az még nem tesz téged olyanná, mint a gyermek Sámuel, aki tisztán hallotta az Úr hangját. De tudom, vannak itt olyanok, akik hallják az Ő szavát, és megértik Isten akaratát. Ma éppen Sámuel névnap van. Ma ugyanúgy szól hozzád: »Sámuel, ez az üzenetem...«.

Idős vagy idősebb testvéreim! Jönnék hozzátok a fiatalok, talán egy átmulatott éjszaka után. Akik hozzád mennek, akiket lelkigondozol, el tudod-e vezetni őket Isten jelenlétébe? Tudod-e továbbítani az Ő hangját? Ha szól az Úr hozzád, mondd azt: »Szólj Uram, hallja a te szolgád!« Háromszor mondja, s most pedig odaáll melléd. Sámuel! Hallod-e ezen a délutánon, amint megszólít az Úr? Hívő fiú, hívő leány, aki olykor talán el is hallgattad, hogy hívő szüleid vannak, téged a szüleid egykor odavittek az Úr elé, s felajánlottak Neki. Sámuel nagyon figyelt az Úrra. Isten áldjon meg téged, kedves Sámuel! Mondd: »Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!« Neked van címezve Isten szava, fiatal barátom és idős harcostársam! Akkor abban a sátorban szólt az Úr szava, most ebben a sátorban szól hozzád. Te vagy a megszólított!”

Mindezt a megtérésre, megújulásra, szabadulásra való felhívás, majd a betegekért való imádkozás követte.

Ezen a konferenciát záró, ifjúsági tábort nyitó alkalmon kb. tízen mentek előre, akikért – hálaadó éneklés közepette – a lelkigondozók imádkoztak. Dicsőség az Úrnak, mert megáldotta, megerősítette, gyümölcsözőbb szolgálatra készítette fel népét az országos konferencián is.

Ő is ott volt... Sátoros ünnep Debrecen, 1993. aug. 20–25 • Durkó Sándor

A Jób sorsú

– Feleségem, a város közismert pedagógusa halálos, fiaim közül egyik szintén halálos, míg a másik súlyos beteg lett. Történt ez Tatán, 13 éve – kezdi megdöbbenő bizonyágát Kötő István testvér. Úgy éreztem magam, mint Jób. Kicsúszott lábam alól a talaj, fölöttem pedig minden recsegett-ropogott, majdnem maga alá temetett.

50 éves voltam akkor. Mint a város főmérnöke, majd a Szénbányák egyik felelős beosztású vezetője, nagyon meg voltam magammal elégedve, bár egy megmagyarázhatatlan hiányérzet mindig volt bennem, de a rengeteg barát, kapcsolatok, a párt ezt elnyomta.

Egy álom rázott fel, és indított el azon az úton, melyen most is haladok. Álmomban egy csuhás alakot láttam előttem menni, és rákérdeztem, hogy „Talán csak nem az Úr Jézus?” Erre megállt, megfordult, lábam hirtelen a földbe gyökerezett, mert felismertem, hogy nemcsak talán, hanem teljesen biztosan Ő az. Nem szólt semmit, csak intett, hogy kövessem. Felébredve csillapíthatatlan szomjúság fogott el az Ige iránt. Azonnal megkerestem az esküvőnkre 27 évvel azelőtt Magdi nénitől kapott, s azóta porosodó Bibliát, és sírva olvastam. És milyen kegyelmes az Isten, mert a halálos beteg feleségemmel együtt olvashattam, aki halála előtt szintén találkozott Jézus Krisztussal, akitől bár e Földön már éveket nem is kapott, de a legfontosabbat, az örök életet megkapta.

Nagyon imádkoztam feleségem gyógyulásáért, de Istentől békességet kaptam, hogy akarát elfogadjam. A temetés után nyilvánosan visszaadtam párttagkönyvem, és barátnak, ismerősnek bizonyágot tettem, hogy történhet bármi, én megtaláltam életem értelmét már e Földön, és még az örök életet is Jézus Krisztusban. Minden problémára Ő a megoldás.

– *A beteg gyermekekkel mi történt édesanyjuk halála után?*

– Ő, Isten csodálatosan munkálkodott bennük, és nem ellene, hanem felé fordultak. Mindkét fiam imára meggyógyult, és ma is az Urat szolgálják, bizonyággal a hitetlenkedőknek. Isten nemcsak a keserű poharat, hanem a Jób története végén olvasható áldás poharát is megadta. Gyermekeim után 85 éves édesapám is befogadta az evangéliumot.

Egy másik – mondhatnám legnagyobb – kérésem is meghallgatásra talált, mert álmomban megmutatta az Úr segítő társamat is. Csodálatosak az Úr útjai. Fábrián József testvér leánya, Gyöngyi immár tíz éve a feleségem, és azóta az én kicsiny családom beépült az ő nagy családjába. Olyan jó, hogy bármerre megyünk, mindenütt szerető testvérekkel, rokonokkal találkozunk. Tényleg, te nem vagy rokonom véletlenül?

Beszéd közben néha távolbanező tekintetét csíptem el, vagy szeme sarkában egy-egy könnycseppet. Íme egy ember, aki átélte Jób sorsának egy részét, s aki nagyon szereti Jób Urát, és átélhette Isten helyreállító jöbi áldását is, és lett jobb sorsú.

Elmondja még, hogy mint erdélyi székely, Brassóból került Debrecenbe, ahol tanulmányait végezte. Építésmérnökként mindig benne volt a vágy, hogy egészséges, lakályos házakkal segítsen az embereknek. Hívó építészként most nedves, vizes, rossz szigetelésű falak kiszáritását végzi. Boldog, mert így sok emberrel kerül kapcsolatba, és módjában áll sok embernek bizonyágot tenni. Ekképp találkozik lelki és fizikai tevékenysége. Nemcsak az omladozó falú házakra, hanem az omladozó életekre is tud megoldást. Mert lakhat valaki palotában, élete lehet mégis egy romhalmaz. Élhet viszont valaki omladozó falak között

boldogan Jézusban.

Kötő István testvér különösen otthon érezte magát Debrecenben. Örültem, hogy a több mint ezer ember között ő is ott volt...

Aki látta őrzőangyalát...

Hirtelen feltűnik egy szabálytalanul robogó autó, majd a tehetetlenség érzése után óriási csattanás, aszfalt, vijjogó mentő, rohanó mütösök, zöld maszkok, szike, infúzió... és egy hang valahonnan távolról: „Él még?”

Igen, két évvel ezelőtt Dicső László lelkipásztor életveszélyes állapotban került kórházba. Testileg szőszerint összetörve, magatehetetlenül, sok-sok műtét után a kórházi ágyon feküdve találkozott azzal, akinek jelenlétét oly sokszor érezzük, de csak keveseknek jut az a kiváltság, hogy meglássák őt, őrzőangyalukat.

Az anygallal kapcsolatban beugrik gyermekkorom oly sokat nézett festménye, melyen egy fahídon kisgyermek megy át, mellette őrzőangyala, aki átsegíti a sötétben nem látható hiányzó járópallón. A Bibliában is több helyen olvashatunk angyalokról.

Mindezt megemlítem Dicső László testvérnek, aki elmondja:

– Én is ismerem a képet, valamint a Szentírásban leírt angyali történeteket is. Számomra kicsit misztikus ködben lebegett az angyali világ. Ott a kórházban viszont a misztika, a köd eltűnt, és egy valóságos angyal maradt. Nehogy azt gondolja valaki, hogy önkívületi állapotban képzelődtem, rém- illetve angyali képeket láttam. Tudatom tiszta volt, és bárki jött, a bal sarokban éreztem, és ha arra néztem, láttam az angyalt. Tudtam, hogy mindent lát, mindent hall. Úgy éreztem, megnyílt a szemem, mint Elizeus szolgájának, Géházinak, amikor a szíriai sereg mellett meglátta a számára addig láthatatlan mennyei sereget.

Mikor az angyalt először megláttam, rácsodálkoztam, de jelenléte olyan természetesen hatott, hogy csak annyit mondtam: „Te is itt vagy?” Mély nyugalommal és békességgel árasztott el a tudat, hogy ott van, és mindig ott van. Csodálatos érzés volt tudni, hogy ő az orvosok fölötti. Gyógyulásom az ott levők számára kész csoda volt. 14 nap után az intenzív osztályról hazaengedtek. Az angyal jött utánam az otthonomba is, szobámban volt egy darabig.

– *Miért csak egy darabig?*

– Már kezdtem munkámmal is foglalkozni, és megbeszéltem az anygallal, mert mi sokat beszélgettünk, hogy jelentkezem egy versenytárgyalásra, és a többit ő intézi. Hamarosan megérkezett a válasz, hogy ajánlatomat nem fogadták el. Csalódás, vádaskodás, kérdések sora kavargott bennem. Úgy éreztem, ha el tudtam volna menni, megkaptam volna azt a munkát. És közben amilyen csendben feltűnt, ugyanúgy el is tűnt az angyal. Borzasztó érzés töltött el. Gyógyulásom ezt követő időszaka sokkal nehezebb lett, mint az előző, amikor élet-halál között voltam. Ennél borzasztóbb már csak az volt, amikor megtudtam, hogy ha azt a hön óhajtott munkát én kapom meg, rövid idő alatt anyagilag és üzletileg is tönkrementem volna. A testvérek között voltak olyanok, akik azt mondták, ha én meghalok, akkor feladnak mindent, és a környékről is elköltöznek. Jó dolog az, ha valaki kötődik lelki vezetőjéhez, de az már nagy tragédia, ha egy oszlop kidőlésének következményeként összedől vagy megrongálódik egyéni-közösségi lelki házunk.

A Közösségnek, gyülekezetnek, valamint egyéni életünknek Jézus Krisztus kell, hogy az alapja legyen. Ő a szikla. Ez a szikla pedig mozdíthatatlanul áll mindörökre. A szolgálattelvők, szolgák változhatnak, hazamehetnek, vagy kidőlhetnek, az Úr viszont pótolja a hiányt. Esetemben úgy döntött, hogy meggyógyít, és ismét szolgálatba állít. Áldott legyen az Ő neve! (Zsolt 34,8)

Dicső László lelkipásztor a kántorjánosi cigány testvérekkel együtt szolgált a Sátoros ünnepen. Ez a beszélgetés az ott elhangzottakra épült. A szolgálatot videokazettán rögzítették. A kazetta megrendelhető a Központon keresztül. Így nemcsak az nézheti meg, aki nem volt Debrecenben, hanem az is, aki ott volt, de ismét át akarja élni Isten áldását.

„Az Úr angyala őrt áll az Istenfélők mellett, és megmenti őket” (Zsolt 34,8).

A szendvicsemler

Debrecenből autóval néhány perc alatt megérkeztünk a Dorcas kempingbe. A regisztrációs procedúra után nagy nehezen felemelkedik a sorompó, és végre otthon vagyunk. Igen otthon, hisz ahol Isten népe, ott az Ő gyermekei otthon érezhetik magukat.

A táborba lépve legelső élmény egy két lábon mozgó reklámtábla. Kicsit furcsálljuk, de nem lepődünk meg. Egyébként is ma már min lepődhet meg igazán az ember? Budapest belvárosában is több ilyen látni. Egy emberen elől-hátul hirdetőtáblát helyeznek el a vállán összefogva, mellyel egész nap a legforgalmasabb helyeken járkál, magára ill. a tábláján reklámozott szolgáltatásra felhíva az arra járó emberek figyelmét. Az ilyen táblahordó embert hívják szendvicsemlernek.

A tábori szendvicsemler kilétét sikerült felfedni, nem mintha titkolta volna, mert a paksi gyülekezet lelkipásztorának, Durkó Albertnek épp a figyelemfelkeltés volt a célja. Nézzük csak, mi is áll a táblán?

Az első egy, a KRESZ-ből jól ismert STOP tábla, körülötte a felirat, hogy 100×-os haszon. Értékálló, időálló.

Számolj! Megéri!

A hátsón pedig: Ajánlataink – felirat, alatta pedig szórólapok az alábbi témakörökben:

- Imaharc, közbenjárás
- Börtönmisszió
- Gyülekezetplántálás
- Meglevő gyülekezetek megerősítése, fogadóképessé tétele.

Mindegyik téma megérdemelné, hogy a STOP tábla jelzésének engedelmessé idózzunk előtte, az én fantáziámat mégis a börtönmisszió mozgatta meg. Közösségünk több gyülekezete részéről voltak kezdeményezések e területen, de publikus eredményekről eddig nem nagyon lehetett hallani.

Durkó Albert testvérnek van ideje a jelenlegi helyzet felvázolására, mert bár többen körbecsodálják, de az érdeklődés e szinten körülbelül véget is ér.

Még hogy imaharc – gondolhatják a tábla felé sandítók. – Egész napom kemény harc, mikor végre fáradtan, álmosan elcsendesedek, még ima közben is harcoljak? Az meg mi a csuda lehet, hogy gyülekezetplántálás?

Börtönmisszió – no ez már sok, gyorsan sétáljunk tovább, nehogy még valamibe belerángassanak. Pedig szendvicsemlerünk nem titkolt célja, hogy ráébresszen hívó embereket e szolgálati területek fontosságára.

Weigert Mihály testvér, a pécsi gyülekezet papírforma szerint nyugdíjas, de a lelki munkában még mindig igen aktív lelkipásztora Istentől azt az útmutatást kapta, hogy Isten Igéjével menjen a rendőrségi fogdán előzetes letartóztatásban levő rabokhoz. E nehéz szolgálatában nem sok megértést, és segítséget kapott. Ekkor kereste meg Durkó Albert testvért azzal a kéréssel, hogy az előzetesből a börtönbe került lelkigondozottait ne hagyja elkallódnia, hanem vegye át.

Ez bizony nem olyan terület, ahol könnyű és gyors aratást remélhetünk. A börtönfalakon belül egy kegyetlen, – Istennek hála – számunkra ismeretlen, más világ van. Ott az erőszak farkastörvényei uralkodnak. Képzeljünk el egy hosszú folyosót, melyből nyílnak a zárkák, ahol 200 unatkozó hétpróbás bűnöző továbbképzeli egymást! Nekik, ill. közöttük kell beszélni Jézusról, a szeretetről, az új élet lehetőségéről Tökölön, vagy a Dunaújvároshoz tartozó Sándorházán. Ezeknek az embereknek, – mondja Durkó Albert – nem lehet csak úgy papolni, közöttük a szeretet gyakorlati megnyilvánulásával kell szolgálni. Órájára néz, és gondolatai hirtelen Sándorházára kalandoznak, ahol épp „ki mit tud” van a rabok között, és őt is meghívták.

– Tudod, – és gondolatban visszajött Debrecenbe a paksi lelkész – nagyon sokan vannak olyan rabok, akik hiába várják, nem kapnak csomagot, de szép számmal akad olyan is, akinek senkije sincs. Ezek az emberek, ha egy kis szeretetet tapasztalnak, megnyílnak. Ne feledjük, a legvadabb lóból lesz a legjobb igavonó, ha sikerül betörni. Gondoljunk csak a Kereszt és kés című könyv szereplőire.

Aki úgy érzi, segíteni szeretne azoknak, aki e szolgálatban szorgoskodnak, keresse meg a paksi gyülekezet által létrehozott Mégis van Remény Egyesületet!

Cím: 7030 Paks, Építők u. 4. fsz. 1. Tel: 06-75-312-762.

Elbúcsúzom a szendvicsembertől. Ott-tartózkodásunk alatt többször feltűnt, rótt a tábor útjait. Hiába. Komolyan szinte senkit nem érdekelt egyik téma sem. Csupán a gyerekeknek tetszett a STOP tábla, biciklijükkel mindig megálltak mellette.

Nekünk is meg kellene állni. Ha akkor nem tettük, akkor most, legalább egy gondolat erejéig. Stop, valahol várnak ránk...

'93 – Kadarkút Gyermektábor • (Ahogy a táborvezető látta...)

Végtelen hálával tartozunk a mindenható Istennek azért, hogy már hatodik alkalommal rendezhettük meg Országos Evangéliumi Gyermektáborunkat Kadarkúton. Összesen 35 gyülekezetből mintegy 320 gyermek volt résztvevője a két gyermekhétnek, melyeken több, mint 60 gyermek hívta meg életébe az Urak Urát, Jézus Krisztust. Dicsőség ezért Istennek! Olvasóinknak a következő „mozaik-képekkel” szeretnénk ízelítőt nyújtani erről a táborról, azzal a nem titkolt céllal, hogy az eddig még be nem kapcsolódott gyülekezeteinkből is „csábítsunk” a következő évi gyermektáborunkba mind gyermekeket, mind felnőtt munkatársakat.

Aki pár nappal a táborkezdés előtt belépett az új tábori konyhába, az könnyen felbukhatott a nagy felfordulásban. Valaki meg is jegyezte: „Szeretném én azt a szombati táborkezdést látni...” Való igaz, hogy szombat reggel még javában szereltek jó néhány dolgot, ám délben már minden és mindenki ragyogott, s a tábor megnyithatta kapuit.

Vendégjárás jellemezte az idei gyermektábor. Jöttek a Kossuth Rádiótól... mi meg mentünk... azaz jöttünk-mentünk, hiszen épp a turnusváltás óráiban voltunk. A riporter persze azért jött, hogy dolgozzon. Tette is a dolgát szívvel-lélekkel, s a kb. 10 percesre tervezett tábori-hangkép 25 perces önálló adássá kerekedett... Micsoda különleges élmény volt a második turnussal ott, együtt hallgatni a műsort! Te is hallgattad?

A dokumentumfilmek nagy csapattal érkeztek. A tervezett filmsorozat a mai magyarországi gyermektáborozási alternatívákat készül bemutatni (talán '93 végén, '94 tavaszán). A stáb éles szemmel kerülgette a tábor, a tábor meg szeme sarkából a stábot... no persze a harmadik napra már egész jól megvoltunk egymással... Különösen, amikor ketten-hárman már velünk együtt tapsoltak, énekeltek. Legközelebb akkor „tábori-tapsolunk”, ha a film „bejön”!

Jó, hogy minden évben jönnek új gyermekek és új munkatársak. Ám számukra az első napok meglepetést hoznak: – Hát itt mindenből humort csinálnak? Ó jaj, hova kerültem én... Mi meg régi „veterán tábornokok” mosolygunk a bajusz alatt, hiszen tudjuk, ennyi vidámság kell ahhoz, hogy oldódjon a kezdeti félszesség, s mikor már mindenki rájött, hogy itt földön járó hívők közé került, akik úgy vidámak, hogy nagyon szeretik az Úr Jézust – nos akkor csendesedhet a humor, a játék is, és együtt meghajlunk – könnyes szemmel – a jelenlévő Isten szeretetének, bünt eltörlő kegyelmének hatalma előtt. Így történt ez most is.

Ha valami lelkesíthet egy programszervezőt, az az, ha látja a támogató testvérek lelkesedését. Több kilogramm használt postai bélyeg, rengeteg fizikai munka, anyagi-pénzbeli adományok mutatják, hogy odafigyelnek testvéreink erre az evangéliumi gyermektáborra! S külön ajándék volt az Úrtól minden odaszánt életű tábori szolgáló testvér!

Az „ügyeletes” eső is megérkezett. Alaposan elverte az agyagos port. De nem a tábor kedves

légkörét, a gyermekek jókedvét! Persze ezzel együtt néhány gyermeket azért bemenekítettünk a kastélyba, hiszen tócsában állt a víz nem egy sátorban... úszótanfolyamra pedig magunk sem készültünk fel... Sajnos ismét megállapítottuk, hogy a faházak még mindig nem nőnek ki az eső után, mint a gomba...

Az utolsó nap begördült a Magyar Continental Singers autóbusza is a gyermekek óriási tapsvihara közben. A sok lelki kenyér és ital, a sok lelki vitamin után az ő énekeik jelentették az ünnepi dobostortát!

Az mindig izgalmas, amikor a táborba csomag érkezik. Ez a csomag most a táborvezetőnek jött. Vajon mi van benne? Kettő pingpong ütő – az első turnus elutazásakor nagyon „ragaszkodott” a kis táborozóhoz... – de az evangélium, az elvetett mag nem tért vissza üresen: ennek a gyermeknek a lelkiismeretét otthon gyógyította meg, s így került vissza a két tábori pingpongütő.

Először volt külön tíz főből álló táborőrségünk: „Jordan Team...”. Többségük megértette, hogy miről van szó, s ők tették a dolgukat az Úrért és „Gedeonért”, ám voltak örök, akikre nekünk kellett örködnünk...

A vidám táborútz nagy eseményét már évek óta a mezőcsokonyai fiatalok szereplése jellemzi. Feledhetetlen marad számunkra, amikor Shomsich gróf családotul bevonult, majd a második héten a riporter paródia... Azért volt több komoly és megható elem is... A végén már megszoktuk, vártuk, hogy jön a szalmakalapos nagy „buyufa” mesélő: Géza bácsi, az evangéliumi történetekkel.

A két hét alatt több mint hetven gyermek jött előre, hogy ezzel is kifejezze: kész befogadni az Úr Jézust az életébe, vagy ha ezt már korábban megtette, de most szükségét látta e döntés megerősítésének. Hatalmasan leszállt az Úr Lelke az evangélizációs alkalmakra. Száraz szív, száraz szem nem maradt! Voltak, akik a helyükön maradván döntöttek Jézus mellett; van olyan gyermek, aki hazaérkezve döbrent rá, hogy nem tud Jézus nélkül élni! Otthoni testvérek, gyülekezetek: segítsetek nekik sok szeretettel a növekedésben, s ha úgy látjátok, hogy megalapozott a döntés, melegítsétek a bemerítőmedence vizét!

„Sanyi bá! Igaz, hogy mi már betöltöttük a 14. évünket, de mivel nekünk tiniknek jelenleg nem szerveznek hasonló – 8 napos, 150 fős – tábor, ezért kérjük, ha lehetséges, hadd mehessünk el a Kadarkúti Gyermektáborba!” Hadd maradjon a táborvezető titka, hogy hányan fordultak hozzá ezzel a kéréssel. S látni kellett volna, hogy mennyire jól együttműködtek a tábor gyermekies mentalitásával... Ám azért mégiscsak jó volna, ha 1994-ben valakik gondolnának a 14–17 évesekre is!

A két turnusban húsz felett volt a működő szakkörök száma. Amikor a somogyi Szív-táborok vezetője meglátogatott bennünket, még a szája is tátva maradt, ahogy végigjártuk a szakköröket... Igen, mi az imára kulcsolt kezeket is nagyon fontosnak tartjuk, de gyönyörködünk abban is, amikor ezek a kezek faragnak, hímeznek, gyöngyöt fűznek..., s így tovább.

Közismert a táborvezető elfogultsága a legkisebbekből álló csoport iránt, szemefényének hívja őket... persze minden csoportnak szeretne adni valamit az Úr szeretetéből... Ám ezen a nyáron egy álom valósult meg, amikor tizenhat gitártanulóval megalakult a gitárcsoport! Aki belépett az ebédlőbe, amikor mindnyájan együtt pengették, hogy „Öntsd ki a szíved az Úr előtt...”, nos, mintha a mennybe lépett volna...

Néhány gyermekotthonból is voltak táborozóink. Többen elfogadták az Úr Jézust, mint személyes Megváltójukat. Az egyik nagyfiú a gyermekotthonba visszatérve összeszedte az elérhető gyermekeket, és „gyülekezetet” alapított, ahol az Igéről beszél nekik... Ugye, érdemes lenne minél több gyermeket hívni a táborunkba ezekből a gyermekotthonokból is?! A bábcsoportok a gyermekek számára jönnek létre. Ha nem egy gyermektáborban, akkor hol másutt találják meg a szolgálat lehetőségét? Meg is érkeztek „Bence és barátai”, hogy új evangéliumi történetekkel szólítsák meg a gyermekeket. Jó magvetés volt!

{k1993502}

„Jertek a nagysátorba... Várunk tábor lakója... Jézusé a táborunk...” A táborindulót a két hét alatt több mint 130-szor énekeltük el.

{k1993503}

A „gitárakkord” csoport felhangolva, felfegyverezve, bevetésre készen...

{k1993504}

Minden csoport hasonló lelkesedéssel írta és adta elő a tábori életről szóló énekeket.

{k1993505}

A papírhajtogató szakkör egyből próbának vetette alá a legmodernebb szuperszónikus papírrepülőket...

{k1993506}

Nagy sikere volt az egészségügyi szakkörnek is. Hála az Úrnak, hogy a valóságban alig kellett kötszert használni!

FÓRUM

A házicsoport rendszer működése • *Süveges Imre*

%A házicsoportok eredete a korai egyházhoz nyúlik vissza (ApCs 2,46; 5,42). Az Újszövetség több helyen is megemlíti a házankénti, kiscsoportos összejöveleket, amelyeken a közösség gyakorlása és az evangélium hirdetése állt előtérben. A gyülekezet növekedésének egyik alapfeltétele, hogy legyenek ilyen csoportok, és jól funkcionáljanak. A házicsoport összejövelekek nem kis istentiszteletek, annak ellenére, hogy tartalmazhatnak istentiszteleti elemeket (pl. éneklés, stb.) nem is imaórák, habár részük az imádkozás. A házicsoport egy korlátozott számú közösség (max. 16 fő), akik egy adott gyülekezet tagjaiként, az istentiszteleti alkalmakon túl, hetente egy adott időpontban összejönnek. Összejövetelüknek két alapvető célja van: a közösség gyakorlása és az evangélium terjesztése.

A házicsoportról általában

A gyülekezet legkisebb egysége az egyén, majd a család, házicsoport és a helyi gyülekezet. A házicsoportos alkalmak a gyülekezet hivatalos programjai közé tartoznak, így a többi gyülekezeti alkalomhoz hasonlóan fontos a látogatásuk. Érdemes két szélsőség elkerülésére odafigyelni:

- A tagok csak a házicsoportot látogatják, s a gyülekezet más alkalmain nem vesznek részt.
- A tagok az istentiszteletekre eljárnak, a csoportos alkalmakra viszont nem.

Egy egészségesen növekvő gyülekezetnél bizonyos idő után már lehetetlen, hogy a pásztor figyeljen oda minden tagra, foglalkozzon problémáikkal, szükségükkel. Ezért már 40–60 tag fölött javasolt a házicsoport rendszer bevezetése. A növekvő gyülekezet – a nagyobb létszám miatt – előbb-utóbb elveszíti családias, bensőséges jellegét. Az ilyen közegben már lehetetlen mindenkinek mindenkivel közvetlen kapcsolatot fenntartani. Többek között ezen a problémán segít a házicsoport, így mélyebb kapcsolatok is kialakulhatnak az istentiszteleteken való rövid találkozásokon túl.

Minden csoportnak van egy képzett, nagyobb tapasztalattal rendelkező vezetője és egy vezetőhelyettese. A csoportvezető az érettebb tagokat is bevonva – ellátja a csoport tagjainak lelkipozását, segít problémáik megoldásában. Ha egy probléma nagyobb méreteket ölt, akkor már a gyülekezet vezetése veszi kezébe az ügyet (2Móz 18,19–22). E rendszernek az egész gyülekezetet át kell fednie. Így a gyülekezeten belül mindenki még egy szűkebb csoportba is tartozik.

A pásztor és a vezetők – szükség esetén – a házicsoport vezetőitől kaphatnak részletesebb információkat egy-egy személyről. Fontos, hogy a házicsoport kettős céljának megfelelően működjön. Tehát ne alakuljon ki egy zárt csoport! Ez valós veszély, mivel ha kialakul egy jó kisközösség, az könnyen elkényelmesedhet az emberek megmentésében, és klub jellegűvé válhat.

A másik veszély az, hogy túlságosan előtérbe kerül a szolgálat, az evangélizáció, s így a csoport elveszíti intimitását. Oda kell figyelni a kettős cél megfelelő egyensúlyára.

Legyünk ötletesek az evangélium terjesztésében! Végezhetünk közös csoportakciókat, pl. szomszédok meghívása, utcai misszió, szórakozóhelyek evangélizálása, stb. Természetesen mindennek az alapja a személyes bizonyoságtévő életstílus. Az előbb felsorolt evangélizációkon túl a házicsoportos összejövetel tevékenysége lehet: imaközösség, bibliatanulmányozás, a heti gyülekezeti tanítás (bibliaóra) anyagának kötetlen formájú megbeszélése, esetleg egy adott tananyag (pl. ICI-tankönyvek) közös átvétele. Továbbá a csoport foglalkozások fontos részét kell képeznie a személyes kérdések, problémák, bizonyosságok átbeszélésének, és az ezekért való imádkozásnak.

A tapasztalat szerint az a legegészségesebb, ha a csoportalkalmon nincs önálló tanítás. Ez két okból előnyös: A közösség gyakorlásba nehezen illeszthető be egy-két hosszabb monológ, prédikáció vagy tanítás, mivel ez elveszi az időt a közös beszélgetés elől, ahol mindenki szabadon véleményt nyilváníthat. A másik szempont pedig az, nehogy téves, bibliátlan dolgok kerüljenek be a köztudatba. A gyakorlatban az eddig legjobban bevált módszer a gyülekezeti tanítások átbeszélése, a meg nem értett részek és a felmerült kérdések tisztázása. Tehát nincs önálló tanítás, a házicsoport vezetők nem tanítók, hanem a kis közösség pásztori szolgálatát látják el. Ez fontos a gyülekezet egységes, bibliai látásának megőrzése végett. Lehetőleg a vezető (vagy helyettese) rövid témabevezetőjén túl ne legyenek hosszú beszédek.

A témaindító is inkább provokatív, kérdésselvető, mint kiselőadás legyen. A közös, irányított véleménynyilvánításon van a hangsúly, melynek végén a vezető összegzi a mondanivalót és a fontosabb gondolatokat. Lényeges, hogy mindez oldott, közvetlen és kötetlen légkörben történjék.

A házicsoportok összetétele

Egy csoport összeállításánál három szempont dominálhat.

Így létezik érdeklődési kör, korosztály és lakóhely szerinti összeállítás. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy a csoport kialakításánál az érdeklődési kört kell elsősorban figyelembe venni. Ez alapján a diák a diákkal, a magánvállalkozó a magánvállalkozóval, értelmiségi az értelmiséggel stb. érti meg magát a legjobban. Másodlagos szempont a korosztály és utoljára a lakóhely szerinti tagozódás. A három szempont jó összehangolásával sikeresen működő házicsoportokat lehet létrehozni.

Szaporodás

A gyülekezet növekedése kétféle módon lehetséges: a házicsoportban megtér valaki, és utána bekerül a gyülekezetbe, illetve fordítva, a gyülekezetből lesz beosztva az érdeklődő vagy megtért ember.

Ha a csoport létszáma eléri a 20–22 állandó résztvevőt, osztódásra van szükség. A pásztor feladata, hogy folyamatosan új vezetőket képezzen. A jelöltek a képzésen túl a házicsoportok helyettes vezetőiként a gyakorlatban is láthatják és elsajátíthatják a dolgok működését.

Időtartam

Heti egy alkalom, és minimum 2 óra szükséges ahhoz, hogy jó csoport-összejövetel bontakozhassék ki. Ha nincs technikai akadály, jó, ha az alkalom még átmegy kötetlen, személyes beszélgetésekbe. A beszélgetések elősegítik a feloldódást, a kapcsolatok

elmélyülését, az egymáshoz való testvéri kötődést.

Zsúr

Néhány házicsoportban az alkalom végén felszolgálnak valami enni-innivalót. Ez jó gyakorlat, és bibliai alapja is van. Mindenesetre az ilyen irányú igényt célszerű megbeszélni a csoport tagjaival. Ha igénylik, minden alkalommal más gondoskodik az enni- és innivalóról, így a közös teherviselés elve érvényesül.

Meg kell határozni, hogy hozzávetőlegesen mit és mennyit lehet hozni, így nem alakulhat ki kényelmetlen helyzet, és az egymás közötti versengés is elkerülhető. Vannak csoportok, ahol nem rendszeresen, hanem csak bizonyos, általuk eldöntött alkalmakon gyakorolják ezt. Mindez kellemessé teheti a csoportfoglalkozást, de ne kerüljön túlságosan előtérbe.

A vezető és feladatai

Egy házicsoport sikere vagy kudarca nagy mértékben a vezetőtől függ. Fontos, hogy ezt a munkát az Úrtól kapott szolgálatának vegye, és teljes szívvel végezze. A házicsoport vezetőket a gyülekezet pástora bízta meg, és képezi ki erre a feladatra.

A vezető legyen mindig felkészült! Ennek több területe is van:

- Imádkozás: a csoporttagokért, az alkalmak sikeréért, stb.
- Témaelőkészítés: témabevezető, provokatív kérdések átgondolása
- Új ötletek, szervezés, stb.

Jó, ha a csoportnak vannak konkrét célkitűzései (pl. emberek megnyerésével kapcsolatosan), imakéréseik, amelyeket időnként ellenőrizni is tud. A csoport-alkalom levezetése, lebonyolítása a vezető feladata.

A vezető szeresse a csoport minden tagját, és legyen velük személyes kapcsolata, vegye észre szükségüket, foglalkozzon személyes problémáikkal! Ez nem mindig a csoportfoglalkozásokon történik, hiszen ott figyelembe kell venni a résztvevők igényeit, hogy lehetőleg mindenki érdeklődését lekösse a téma. Ezért nem célszerű – néhány közérdeklődésre számot tartó probléma megbeszélésén túl – egy személlyel hosszabb időn keresztül foglalkozni az alkalmon. Erre a végén lesz lehetőség, vagy kisebb csoportokra is fel lehet osztani a csoporttagokat, ahol megbeszélhetik a legszemélyesebb dolgokat, és imádkozhatnak azokért.

A csoportvezető találékonysága, ötletessége igen fontos, ezt érdemes elkérni az Úrtól. Ne legyenek egysíkúak a csoport összejövetelei!

A házicsoportok összetétele általában sok hasonlóságot mutat. Mindenhol vannak nyitott, közvetlen, de gátlásosabb, zárkózott emberek is. A vezető ügyeljen arra, hogy mindenki aktív legyen, bátorítva, rákérdezve azokra, akik csendesebbek, és finoman visszafogva a sokat beszélőket. El kell kerülni, hogy néhány ember aktivitásával uralja a csoportot, és a többiek háttérbe szoruljanak. A csoportvezető vigyázzon, hogy a beszélgetés ne menjen mellékvágányra.

A leleményes vezető figyel a beszélgetések során felmerült gondolatmeneteket, és ha bizonyos témakörökben bizonytalanságot lát, alkalomadtán megvitatás tárgyává teszi ilyen irányú kérdéseit. A vezető ügyeljen önmagára is, nehogy aránytalanul sokat beszéljen, kizárva ezzel a többieket a beszélgetésből! Ez reális veszély, hiszen a vezetők általában jó beszédkészséggel rendelkeznek. A vezetés legyen észrevétlen!

Oldott és közvetlen légkör kell a jó beszélgetéshez, de utóbbi ne legyen sekélyes! Jó a vicc, jó a humor, de ne kapjon túl nagy szerepet! A vezető tudja feloldani az embereket a maga közvetlenségével, és utána kézben tartani a csoportfoglalkozás menetét! Néha érdemes szóban, vagy írásban közvéleménykutatást végezni, és a felmerült negatív dolgok és jó ötletek alapján változásokat kieszközölni. A házicsoport foglalkozásokat színesítheti, ha időnként helyszínváltozás történik (viszont szükséges egy állandó helyszín), vagy egy-egy kirándulás,

sportprogram, közös akció, akár szolgáló jelleggel is.

A csoportvezető helyettes legyen kész a vezető mindenkori helyettesítésére. Alkalmanként a vezető bizza meg részfeladatokkal, vagy egy csoport-összejövétel levezetésével.

Legyen aktív a vezető mellett az irányítási feladatok ellátásában, a lelkigondozásban.

Házicsoport tagok

A helyi gyülekezet tagjai, akik beosztást kaptak egy csoportba. Lehetőség szerint minden házicsoport összejövételen vegyenek részt, teljes aktivitással, nyitottsággal, elfogadva a vezető irányítását.

Mindenki legyen elfogadó, Szentlélekkel teljes, nyitott, laza és vidám, megosztva bizonyosságait, tapasztalatait a többiekkel.

Összegzés

Az olyan gyülekezetben, ahol jól működik a házicsoport rendszer, a növekedés mértéke határtalan.

Az új megtértekkel kapcsolatos tapasztalat azt bizonyítja, hogy azok, akik a házicsoport rendszer bevezetése után tértek meg, sokkal stabilabbak, eredményesebbek, és könnyebben beépülnek a gyülekezetbe, megtalálva a helyüket. Mindez a régebbi tagokra is igaz.

Ezek a tények a házicsoport rendszer sikerét bizonyítják.

„Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” (ApCs 2,47b)

KÖRKÉP

Pécel • ifj. Kovács Béla

Olvasóink számára bizonyosan ismerősen cseng Pécel neve. Nem csoda, hiszen itt van az egyik legdinamikusabban fejlődő gyülekezetünk, ami most már sok fiatallal és megújult vezetőséggel folytatja több évtizedes munkáját az evangélium hirdetésében. Prekopa Zoltánnal, a gyülekezet presbiterével és ifjúsági vezetőjével beszélgetünk:

– *Pécel a budapesti agglomerációhoz tartozó település, a főváros határától csupán néhány száz méterre kezdődnek a péceli utcák. A lakosokat is jellemzi az erős Budapesthez kötődés?*

– Nagyon is. Pécel valójában Budapest egyik elővárosa, mintegy 15 ezer lakossal. Ezek között többségben vannak a betelepültek, a tősgyökeres péceliek száma csekély. Az emberek inkább pestieknek érzik magukat, hiszen a legtöbben nap mint nap beutaznak a munkahelyükre, ott is vásárolnak. Az életük jó része a fővárosban zajlik. Talán ezért is, de az egyházak munkálkodása nem jellemző nálunk.

– *Ezzel el is érkeztünk a valódi témánkhoz, a gyülekezethez.*

– A péceli gyülekezet vonatkozásában elmondhatjuk, hogy valóra válik az Úr Igéje: „Ma teljeseedik be, amit az Úr mondott”. Napjainkban vagyunk tanúi annak, hogy gyülekezetünk elindult a lendületes fejlődés útján, amit a régiek oly sok szorgalommal raktak le, és amely úton igyekszünk járni, a nem várt problémák dacára is.

– *A gyülekezet kezdeti éveiről is mondjal valamit. Mikor jött létre?*

– Gyülekezetünk történetében három nagy jelentőségű szakaszt látok. Az első a kezdetek, a negyvenes évek, amikor Elefánti János testvér áldozatos szolgálatával elindult a gyülekezetplántálás. A második szakasznak a hatvanas-hetvenes éveket látom. Ebben az időben, a „népvándorlás” idején sok jó igei látású testvér került Pécelre. Akkoriban a fővárosba költözők számát korlátozták, ezek egy része itt telepedett le. A második szakasz finisét pedig a hetvenes évektől számíthatjuk, amikor Tóth László testvér megvetette az

alapját a jelenben tapasztalható történéseknek, míg az Úr véghez nem viszi azokat, amiket korábban ígért. A harmadik szakasz a nyolcvanas évek végétől számítható, és ma is tart.

– *Valóban nagyszerű dolog és kegyelem Istentől, hogy szemünk láttára teljeseznek be az Ő szavai. Hányan vagytok a gyülekezetben?*

– A jelenlegi létszámunk 170 fő, amelynek túlnyomó része fiatal. Tagságunk az utóbbi néhány évben megduplázódott. Úgy tapasztaltuk, mindennek az imádkozás az alapja. Nagyon érezhető, hogy az imaharcban dől el a gyülekezet épülésének kérdése.

– *Elmondhatod, hogy szívügyének tekintette mindenki az imádkozást?*

– Kezdetben Tóth néni kezdeményezésére spontán indultak külön imaórák, amit aztán később a fiatalok vettek át. Amíg az imaóra szerves része volt a gyülekezeti életnek, addig az evangélizációink is eredményesek voltak. Aztán a sok-sok program elfojtotta az imádkozó lelkületet. Egyszerűen lehetetlen volt mindent egyszerre csinálni. Mindenesetre a misszió érzékenyen reagál az imádkozó háttérre.

– *Az evangélizációkat hogyan szerveztétek?*

– Az első lépés az ima, amit követ az, hogy kilépünk a falainkon túlra. Kevés azt mondani az embereknek, hogy nyitva van az ajtó, jöjjetek, hanem ki kell közéjük menni. Az evangélizáció csak akkor hatékony, ha a kitűzött alkalom előtt már hetekkel elkezdjük a személyes hívogatást és bizonyágtételt. A bizonyágtételek hatása aztán az evangélizáción is meglátszik. Fontos, hogy a gyülekezet bizonyágtévő életet éljen.

– *A hirtelen növekedéssel mindig problémák járnak. Pécelen hogyan alakultak ezek a dolgok?*

– A problémák érdekesen jelentkeztek. A korábban meglévő belső feszültségek szinte megszűntek, helyettük a beépítés problémái vetődtek fel különböző területeken, amelyeket úgy összegezhethetnénk, hogy az újak különbözősége a hagyományos hívóktól. Ebbe beletartoznak például az újonnan bekerülő fiatalok szóhasználata, öltözködési sajátosságai, de a különféle szellemi irányzatokból érkezők „megtisztítása” is, pl. Krisnások, agykontrollosok. Az újak szó szerint több és jobb tanítást és azok megélését igényelik a hagyományosan gondolkodókkal szemben. Nem elégednek meg annyival, hogy részt vegyenek az istentiszteleten.

– *Nemrégiben ifjúsági házicsoportok is beindultak.*

– Igen. Ennek egyszerű oka volt: sok fiatal került az evangélizációk következtében a gyülekezetbe, a gyülekezet közelébe. A hagyományos lelkigondozói módszerek már nem voltak elégségesek, ezért döntöttünk a házicsoportok létrehozásáról. Ezek a csoportok így az utógondozás, de az evangélizáció keretét is megadják. A házicsoportok létrehozásának két nagyon fontos feltétele:

1. nagyon stabil gyülekezet;

2. a szervezés a pásztor kezdeményezésére és a pásztor elgondolása alapján történjék.

– *Zoli, szavaidból kiviláglik, hogy valóban kezdenek beteljesedni az Úr igéi Pécelen, éppúgy, mint az ország más tájain is. Adja az Úr, hogy az élénkbe adott úton állhatatosan tudjunk végigmenni!*

{k1993507}

{k1993508}

Véletlen?

Lapunk egyik ezévi számában örömmel adtunk hírt arról, hogy lehetőség nyílt rá, hogy a Magyar Rádióban pünkösdi műsorok is elhangozzanak. Örömmünkbe a legutóbbi adás (1993. júl. 30.) kapcsán némi öröm vegyült.

A műsor annak rendje-módja szerint lezajlott, ezzel nem volt gond. Azonban Nagy Miklós elnökhelyettes testvérünk előre felvett, meghatározott idejű ige hirdetését furcsa módon megcsönkítették. Az eljárás azért is furcsa, mert a műsor központi része az ige hirdetés volt, s

éppen ebből vettek el a kevésbé lényeges beszélgetések javára. Még furcsább a dolog, ha megfigyeljük, hogy az igehirdetést nem egyszerűen megrövidítették, hanem szakértő kézzel kivágták belőle az összes lényegi, a megtérésről, a Krisztusban elnyerhető igazságról és a formális vallásosság értéktelenségéről szóló mondatot. Az igehirdetés így jellegtelen, semmitmondó szóhalmazra degradálódott.

*Olvasóink számára leközljük a rádióbeszéd teljes szövegét, **vastag betűvel** szedve az adásból kimaradt mondatokat. Ti tehát elolvashatjátok a teljes szöveget, bár ez csekély vigasz azon megtéretlen százezrek számára, akikhez nem jutott el az üzenet lényegi része.*

Kedves Rádióhallgató!

Írókat, költőket ihlető, sokat magyarázott, és mégsem kimerített fogalom a boldogság fogalma. Elérése, megtartása örök emberi törekvés. Mégis milliók élnek enélkül a kincs nélkül, igazán nem találó keresőként.

A boldog élet tartalmát nem könnyű meghatározni. Valamiféle teljességet jelent, kiegyensúlyozottságot, pozitív betöltöttséget, céltudatot, biztonságot, az élet kielégítő megtalált értelmét.

Mindezt az emberek különféleképpen fogalmazzák meg. Különféle életgyakorlattal, különféle utakon próbálják elérni. Itt rejlik sok ember sikertelen próbálkozásának titka.

Vallom, hogy a boldogságnak egyetlen útja van! Milliók tragédiája abban rejlik, hogy bár tudnak ez útról, nem választják. Ez út meghatározását a Bibliában többek között a 112. zsoltár első versei adják ígérettel: „Boldog az az ember, aki féli az Urat...” Az ígéret: „Gazdagság és bőség lesz annak házában...”

A Szentírás tehát a boldogság útját az istenfélelemben jelöli. Az istenfélelem nem a nagy ismeretlentől való rettegés. Ellenkezőleg: az embernek a megismert Istennel való bensőséges kapcsolatát, közösségét jelenti. A félelem szórész ebben a kifejezésben Isten nagyságára, hatalmára, dicsőségére és a Vele közösségben élő ember felelősségére utal.

A hatalmas, világot teremtő és fenntartó Isten lényege a szeretet. A Vele közösségben élő ember azért boldog, mert ez a szeretet számára az Atya és fiú kapcsolatát jelenti annak minden javaival. János első levelének tanácsa: „Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk...” Ez a gondokban, bajokban, harcokban megnyilvánuló „látás” segíti a hívő embert, hogy újból és újból merítve az isteni szeretetből, győzelmes életű lehessen.

Isten szeretetének nagysága elsősorban abban nyilvánult meg, hogy fia, Jézus Krisztus helyettes halála által az élet lehetőségét, az Ő elérésének, megismerésének lehetőségét adta. A Rómabeliekhez írt levélben így olvasunk erről: „Az Isten pedig a mihozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.” János evangéliumában pedig így: „Úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”

Az istenfélelemmel jelölt közösség Istennel, amelyben boldog lehet az ember, a Jézus Krisztusba vetett hit által élhető meg.

E kapcsolat kezdete a megtérés és vele együtt az újjászületés. Sokak tragédiája az istenfélelem útjának félreértése, a megtérés és újjászületés nélküli vallásosság, örömtelen, kudarcos, zsákutcába jutott élettel.

A 112. zsoltár ígérete az istenfélő, tehát Jézus Krisztusban új életet élő, megtért ember számára a következő: „Gazdagság és bőség lesz annak házában...” E gazdagság az Újszövetség viszonylatában elsősorban az Isten Országának tartalma. Ez Ország, Jézus szavait idézve, „közöttetek van!” Tehát Krisztus melletti elkötelezettséggel megnyerhető, megragadható!

Isten Ország a Biblia szerint: igazság, békesség, Szentlélek által való öröm. A keresztény ember, az istenfélő ember házában bősége ez!

A Jézus adta igazsággal, amely nem más, mint Isten előtti helyreállítás az igényemmé lett erkölcsi normával... Egy terrortól, háborús gyűlölettel terhelt világban Krisztus békességével a szívemben... Olyan örömmel, amelynek nem külső, hanem belső oka van, s ez a bennem lakó Szentlélek, élhetek közösségekben Istennel. Közösségekben, melyekhez hozzátartozik az üdvbizonyosság, az örök élet tudata, és környezetem, az emberek szerető szolgálata.

Ez boldog élet!

Az istenfélők gazdagsága.

Kedves Barátom, Testvérem!

Kívánom, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit által legyen tiéd az istenfélők boldogsága...

Isten Országának gazdagsága pedig házadnak bősége!

Ámen

Emlékezés idős Bérces Lajos testvérré • (K. I.)

Kora őszi felhőket kergetett a szél az égbolton, amikor szeptember hó 2-a délutánján a Kispesti temetőben pünkösdi Közösségünkben az ország minden tájáról sereglettek egybe testvéreink.

Eljöttek azért, hogy elkísérjék utolsó útjára Bérces Lajos testvérünk kihűlt porsátorát. A család iránti testvéri részvét és kegyelet temetői csendjében sokunkban felvillantak elhunyt testvérünk életútjának mozaikjai.

1919 októberében született Felsőgallán, és kora ifjúságában döntött Jézus Krisztus mellett, akihez hű maradt élete utolsó napjainak szenvedései közepette is.

Isten házasságukat öt gyermekkel ajándékozta meg, akiket az Úr iránti szeretetre nevelt feleségével együtt, s akik most Közösségünkben élnek hitéletüket.

Közép- és számviteli szakiskolai tanulmányainak elvégzése után polgári foglalkozása mellett is végzett lelki munkát. A második világháború őt is elsodorta, és ukrainai szolgálata, majd rövid hadifogsága után hazatérve polgári munkaviszonya mellett mind intenzívebben vette ki részét a Közösség lelki munkájából.

Az 1950-es évek elejétől a Tatabányai Körzet lelkipásztoraként dolgozik Közösségünkben, majd az Akácfa utcai székhellyel működő központi irodában végez sokrétű szolgálatot, Közösségünk alkalmazottjaként.

A központi adminisztráció gyér alapjainak továbbfejlesztését és a „mindenes” szolgálatot azokban a nehéz politikai időkben végezte, amikor az ateista központi államhatalom zászlajára tűzte a Krisztus-követők táborának teljes elszorítását.

A különféle és gyakori zaklatások ellenére is kitartott Jézus Krisztus mellett. Hűségesen munkálkodott missziós körzetében és szinte az egész országban igehirdetési, házasságkötési, bemenetési, temetési szolgálatokat látott el.

Közösségünkben az ének és zene területén végzett maradandó munkásságáról tanúskodnak a kottával is ellátott, sok évig egyedi dolognak számító és kézbenlevő gyülekezeti énekeskönyvek.

Prédikációi, bibliai tanításai mélyen gyökerező hitről, lelki tisztánlátásról és letisztult teológiáról tesznek bizonyosságot.

Testvérünk temetésén több száz résztvevő előtt a vigasztalás ígét a ravatalnál Perjesi István testvér a Pestlőrinci Keresztény gyülekezet lelkipásztor, a sírnál pedig Kecser István testvér az Evangéliumi Pünkösdi Közösség elnöke hirdette.

Legyen áldott az Úr szolgájának emléke közöttünk!

Hagyományteremtő látogatás • Durkó Sándor

Ha az Élő Vízben külön híroldal lenne, akkor egy hírfejlében megjelenhetne, hogy egy

verőfényes nyári napon a péceli Kármel gyülekezet hivatalos baráti látogatást tett Ózdon. Miután még csak most jött el az őszi hálaadónapi gulyásillatú dömping, felvetődik a kérdés, mit kerestek a péceliek a nyár kellős közepén Ózdon? Kapcsolatot építettek. Igen, mert a kapcsolatot építeni kell. Még ha ez időben és anyagiakban is plusz áldozatot kíván, akkor is meg kell tenni. Nem csak ilyenkor, a ködös, zúzmarás őszi hálaadó ünnepeken. Mit ér az a kapcsolat, amelyet csak ünnepeken, évfordulókon vagy netán választások előtt ápolnak? A mai rohanó világban, amikor lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, elhidegülnek egymástól még a családtagok vagy gyülekezeti tagok is, különösen nagy szükség van arra, hogy szánjunk egymásra időt, energiát.

Szükségünk van egymásra, ritkán boldogulunk egyedül. Mindannyian kerülhetünk olyan helyzetbe, hogy segítséget kérjünk, kapjunk, és nem utolsósorban adjunk. Ha támogatásra szorulunk, tekintsük a segítséget kölcsönnek! Törlesszük minden esetben, az sem baj, ha nem az lesz a kedvezményezett, akitől a kölcsön származik!

A péceliek visszaadták az ózdiak látogatását, és megállapodtak, hogy az ózdiak is visszaadják a péceliek látogatását. És majd a péceliek is... Reményeik szerint ebből még hagyomány is lehet. Jó hagyomány. Szükség van országunk gyülekezeteit keresztül-kasul átfogó hasonló kapcsolatokra, új kapcsolatokra épülő hagyományokra.

A két gyülekezetnek hangzó igei üzenet Ábrahámról szól, aki „Előbb mozdítá sátorát...” (1Móz 13,18)

Előbb, előrébb és még előrébb. Szedni kéne már a sátorfát – eleget téve az isteni felszólításnak: kelj fel! Péceliek, ózdiak, de nem csak péceliek és ózdiak!

In memoriam Balogh Jánosné • Durkó Sándor

Kiskőrös augusztus utolsó szombatján zokogott. Temette szülöttét, Városi Annát, mindenki szeretett Ancikáját. Hát ennyi lenne az egész? A közelmúltban zöldellett, virágzott, majd megcsípte a gyilkos kór, és elhervadt, elszáradt, mint a fű.

A homokóra pergő homokja 43 évnél elfogyott.

Isten szolgálatában eltöltött fiatal évek az ifjúság élén, és az orgona mellett, majd jött a nagy szerelem, a hajdúsámsoni vőlegény, férj, fészekrakás, gyermekáldás, lányok három is, ismét menyegző, de már a lányáé, majd megszületett a várva várt unoka is...

Ennyi fért az Istentől kapott évekbe. Nem és nem értjük, miért kellett ilyen fiatalon elmennie. Ura, Istene, akinek oly hűségesen szolgált, hazahívta. Futását bevégezte.

Dermedten réved tekintetünk a fehér koporsóra. Közben távolról a fájdalom burkán át is áttör az örökérvényű Ige: „Megszáradt a fű, elhullt a virág” (Ézs 40,7). Állunk a sír körül, és nézzük, amint a soltvadkerti pünkösdi temetkezési vállalkozó emberei átadják a földnek azt, ami földből vétetett. Közben küzdünk a sírás miatti gombóccal torkunkon, és próbáljuk énekelni, hogy „Kapok-e csillagos ragyogó koronát, ama szép honba fenn odaát”.

Ancika kapott! Ő már elérte.

Sajnálattunk csak magunk felé irányulhat. A minden élők útján járunk mi is. Igyekezzünk, hogy mi is készen legyünk, ha felénk is elhangzik a hazahívó szó!

Imaházat avattak Kunszentmiklóson • S. B.

Petőfi Népe Aug. 26.

Hosszú hónapok megfeszített munkája után immár birtokba vehette új imaházát a kunszentmiklósi Evangéliumi Pünkösdi Közösség. A város szívében álló ház egykoron a Zsámboki családé volt, az utóbbi években nem lakták, állaga leromlott. Őszinte örömeikre vevőként jelentkezett a Pünkösdi Közösség, és a család úgy vélte, méltóbb kezekbe nem is kerülhetne a patinás épület.

Így kezdődött valamikor néhány hónappal ezelőtt, s most az ünnep előestéjén, aug. 19-én felavatták az imaházat. A kívül-belül megszépült épület megőrizte eredeti méltóságát, s falán immár márványtábla hirdeti, hogy e házban lakott Mészöly Pál, a kiváló ügyvéd, közéleti férfiú, a református gimnázium néhai főgondnoka.

Sokan eljöttek, hogy osztozzanak a pünkösdi gyülekezet örömeiben. Az emléktáblát Csáki Gyula református lelkész avatta föl. Majd Kurdi János, a közösség ügyvivője köszöntötte a megjelenteket. Ezt követően Kecser István lelkész, az Evangéliumi Pünkösdi Közösség elnöke hirdetett ígét. „Ez a hely, amit emberi kezek Isten segítségével ilyen nagyszerűen rendbetettek, azért építtetett és alakítottát át, hogy falai között sok ember vigaszra leljen és maga is átalakuljon.” – mondta.

A Művelődési és Közoktatási Minisztérium köszönetét Egyed Albertné tolmácsolta az építőknek. Mint mondta, kissé hitetlenkedett, amikor tavaly novemberben megmutatták neki a házat azzal, hogy itt augusztus 20-án imaházavatás lesz. Dr. Borák Ákos, Kunszentmiklós polgármestere viszont arról beszélt: nem szabad, hogy a városban is teret nyerjenek a nagypolitikában eluralkodó, a különválást hangsúlyozó nézetek, ne azt keressük, ami elválaszt bennünket, hanem azt, ami összeköt.

A jelenlevők ennek tanújelét adták. Környékbeli katolikus, református, baptista és őskeresztény felekezetek képviselői köszöntötték meleg szavakkal az imaházukat birtokba vevő pünkösdieket. Kedves színfoltja volt az ünnepségnak, amikor dr. Zsámboki Lajos a házban egykoron élő család nevében, Paul Gracza amerikai misszionárius pedig Michigan állam Melvindale nevű városának gyülekezete képviselőjében kért szót. Ők azok, akik a tavaszon anyagiakkal és fizikai munkával is segítették a kunszentmiklói imaház kialakítását. A szép egyházi énekekkel átszótt ünnepi istentisztelet után Kecser István lelkész az Evangéliumi Pünkösdi Közösség hitéletével kapcsolatos kérdésekre elmondta, hogy jelenleg az országban 138 helyen van gyülekezetük, melyek létszáma tíztől hatszázig terjed. Nagy örömeire szolgál, hogy sorra épülnek az új imaházak, decemberben például Kecelen, májusban Bánhorvátiban avattak egyet.

Deák József testvére emlékezünk • *Kecser István*

Sülysáp, 1993. szept. 17.

GYÁSZOLÓ GYÜLEKEZET, KEDVES TESTVÉREIM!

A természeti ember számára e lét utolsó állomása a testi halál. Minden halálhír megrendít bennünket, de a lelki embernek van egy szívbéli boldog reménysége, s ez az üdvösség drága valósága.

„E világon mindannyian átutazóban vagyunk”. Sokszor hallottam ennek kinyilatkoztatását Deák József testvér ajkáról is, aki immáron utazását e létben bevégezte. Kihült porsátorát már a koporsó takarja. E földi életműve véget ért.

Olyan testvér koporsója mellett állunk, aki mögött egy eseménydús életút van, aki kora ifjúságától Jézus Krisztus követésére szánta el magát. Az Evangéliumi Pünkösdi Közösségben Krisztusért végzett munkássága azok közé a klasszikus hitelődők közé tartozik, akik a nehéz, megpróbáltatásokkal terhelt történelmi időben is hűségesen kitartottak Jézus Krisztus mellett. Testvérünk jelleme, hitéleti karaktere fémjelezte sok időn át Közösségünket.

Az 1930-as évek közepén ifjúságának és boldog házasságának hajnalán, nehéz anyagi körülmények között és azok ellenére vállalta a tápiósülyi pünkösdi gyülekezet pásztorolását, ahol a sokszor kritikus politikai és gazdasági helyzetben is becsülettel kitartva Jézus Krisztus mellett 40 évig szolgálta a gyülekezetet.

A jó munkatársi, együttműködési kapcsolatok mellett a tápiósülyi gyülekezet és Deák József testvér neve hazánkban gyorsan ismertté vált. Megértő, testvéri, baráti, segítőkész természete szeretetet és szimpátiát váltott ki országszerte sokakban. Ahol megjelent Isten

Igójét hirdetni, gyermekek és idősek egyaránt megszerették. Mindenkihez volt egy jó testvéri bátorító vagy vigasztaló szava.

Az Evangéliumi Pünkösdi Közösség bizalmát elnöki tiszttel mintegy 13 évig bírta. Amikor előrehaladott életkora és hosszú éveken át tartó betegsége ebben lassan akadályá vált, átadta a feladatot másnak.

Deák József testvér neve éveken át egybefonódott a belföldi és külföldi hittestvérek előtt a magyarországi pünkösdi közösséggel.

Európai, amerikai közösségi utazásaiban öregbítette az Evangéliumi Pünkösdi Közösség nevét, és elismerést váltott ki mind a keleti, mind a nyugati régiókban élő hittestvérek előtt. Házassága kiegyensúlyozott volt, s mások számára is példává vált a hitvesi hűség és tisztaság vonatkozásában is. Házasságukat Isten két fiúval gyümölcsöztette, akiket Isten iránti félelemben nevelt feleségével.

Népes hívő családban született, két leány és négy fiú testvére között ő volt a legidősebb, és másodikként hagyta itt testvéreit.

Hitbéli látását gazdag bibliaismeret és biblikus tisztaság jellemezte. Igehirdetései, prédikációi nyíltak és egyenesek voltak. Jó szónoki képességét növelte az önművelés. A mérsékelt vidámabb hangvételű megnyilatkozásai sok embert vonzottak, akik örömmel hallgatták igehirdetéseit.

Ismert és elismert munkássága nem tette felfuvalkodottá, megmaradt nemes egyszerűségében, mások számára is követendő példaként.

Életének utolsó éveiben igen megromlott testi egészsége lelkileg megviselte, de hite nem tört meg, haláláig hűséges maradt Jézus Krisztushoz. Isten akaratában megnyugodva hívő módon kezelte életének e nehéz szakaszát is.

Hitbéli meggyőződésünk az, hogy a Mindenek Ura körünkből eltávozott testvérünk földi pályafutását igazságosan ítéli meg, és jutalmát átadja neki.

Isten iránti hálával és kegyelettel őrizzük meg testvérünk emlékét. Az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Deák József testvért saját halottjának tekinti, és testvéri együttérzéssel kívánja a Szentlélek vigasztalását minden gyászolóra. Ámen.

GONDOLKODÓ

Jónás és a cethal-probléma • *Telegdi József*

%, „Az Úr azonban odarendelt egy nagy halat” (Jón 2,1).

Jónás könyvének héber szövege (2,1–11) csak „hal”-at, illetve „nagy hal”-at mond, cetet sehol. A hal (héberül: „dág”, tsz: „dágim”) szó megtalálható még több helyen az Ószövetségben, a következő összefüggésekben:

Az özönvíz után Isten megáldja Noét és az ő fiait. Uralmat ígér nekik és utódaiknak a Föld teremtményei fölött: „a tengernek minden hala kezetekbe adatott” (1Móz 9,2 LXX: ichtűsz). Itt a kifejezés legáltalánosabb értelmezésében áll előtünk.

Izrael fiai a pusztai vándorlás során siránkoztak, visszaemlékezve a „halakra”, amelyeket Egyiptomban ehetek ingyen (4Móz 11,5).

Nehémiás többek között azért feddi Júda elöljáróit, mert Jeruzsálemben a tíruszi kereskedők halat adhattak el szombatnapon, megfertőzve a nyugalom napját. (Neh 13,16)

További három előfordulási helyen Jeruzsálem egyik kapujának a neve szerepel: „sacar haddágim” = halak kapuja (2Krón 22,14; Neh 3,3; Sof 1,10). Valószínűleg e kapun át fuvarozták a Genezáret-tó vidékéről a jeruzsálemi halpiacra a konzervált halak nagy tömegét. Jézus nem Jónás elnyelésének történetét akarta hitelesíteni. A hitelenség kérdését fel sem vetve, egyszerűen mint kész tény, a Jónás jelét magára vonatkoztatta: „...ahogyan Jónás

három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz a Emberfia is...” (Mt 12,40). Az Újszövetség görög szövegében „en té koilía tou kétousz” áll, ami szószerinti idézet Jón 2,1-ből a Septuaginta (az Ószövetség görög fordítása) alapján. A „kétosz”-t, mely az Újszövetségben csak itt (Mt 12,40) fordul elő, helytelenül fordítják „cethal”-nak. A „kétosz” jelentése a profán (nem vallásos) nyelvhasználatban:

1. nagy tengeri állat, különösen cápa, bálna, *cet*,

2. tengeri szörny.

Amikor a szokásos értelemben vett halról van szó, az Újszövetség más kifejezést használ: „ichtűsz” = hal. Így például Péter horoggal fogja ki azt az „ichtűsz”-t, melynek szájában megtalálja az adópénzt (Mt 17,27). Vagy más esetben a tanítványok hálával fogják a halak (ichtűsz) sokaságát, miután Jézus parancsának engedelmeskednek (Jn 26,6–8.11).

Kimutatható tehát, hogy „cethal” sem az Ó-, sem az Újszövetség nem ír. A cet ugyan tengerekben, óceánokban él, mégsem hal, hanem emlős. A „cet” és a „hal” fogalmak összevonása helytelen gondolatársítás eredménye. Természetesen a mai természettudományos megkülönböztetést nem kérhetjük számon Jónás könyvének írójától (fordítójától), hiszen a cetek fiziológiájáról, életmódjáról még nemrég is alig tudtunk valamit. Ez a helyzet gyökeresen csak az utóbbi három évtizedben változott meg. A cetfélék kutatói között úttörő munkát végzett Slijper holland természetbúvár tanulmánya 1962-ben jelent meg.

Fentiek értelmében helyesebb, ha igehirdetéseinkben a megszokott szóhasználatától eltekintve cethal helyett egyszerűen cetet mondunk.

Jónás könyvében egyébként Isten nem a tengeri lények képességeiről és tulajdonságairól akar biológiai- vagy fajismeretet adni. Egészen másról szól: rólunk, emberekről, és főként az irgalmas Isten mentő szeretetéről.

Fölvetődik a kérdés: van-e olyan tengeri lény, amely azonosítható Jónás próféta „szörnyetegével”?

A cetek (Cetacea) tengerben élő, hal formájú emlősök. A laikus óriási hálnak nézi őket, bár farokúszójuk nem függőlegesen áll, mint a halaknál, hanem vízszintesen. Tüdejük óriási. Lélegzetvétel céljából 3–4 percenként jönnek a felszínre. Megszigonyozva 1 óránál tovább is kibírják a víz alatt.

A fog nélküli szilás cetek (Mysticeti) hatalmas termetű képviselői a **bálnák**. A kék bálna hossza pl. meghaladja a 30 métert. Súlya eléri a 135 ezer kg-ot. Gyomra kétezer liter mennyiségű élelmet fogad be egyszerre. A bálnák nyelöcsöve viszont szűk, ennélfogva csak kicsi tengeri állatokkal, néhány cm nagyságú csigákkal, rákokkal táplálkoznak.

A fogascetek (Odontoceti) közül itt a **delfinek** családja jöhet számításba. A delfinek igen sok, éles foggal rendelkeznek (160–200 db). A közönséges, vagy **játékos delfinek** (Delphinus delphis) a sarki tengereket kivéve mindenütt megtalálhatók. Hosszuk 2–2,60 méter.

Intelligens állatok. Sebesen úsznak, 35 km óránkénti sebességre is képesek. A **bukó delfin** (Phocaena phocaena) szintén kis termetű cet, kb 2 méter hosszú. Több szavahihető leírás látott napvilágot arról, hogy közönséges és bukó delfinek a víz színén tartottak és szárazra segítettek fuldokló embereket. Slijper szerint ezek az állatok szívesen csatlakoznak az emberekhez és barátságot is kötnek velük. Így pl. Új-Zélandban, Auckland város fürdőtelepén egy bukó delfin évekig a part közelében élt, teljesen szabadon csatlakozott az emberekhez, játszott velük. Megengedte, hogy a gyerekek a hátán lovagoljanak, részt vett a labdajátékukban.

A tudomány sokáig gúnyosan visszautasította azt a „tengerész mendemondának” tartott megállapítást, hogy az egészséges delfinek segítenek beteg társaiknak. Nemrégén erről is bebizonyosodott, hogy igaz. Az ájult vagy legyengült társukat megmentik a megfulladástól. A víz alá süllyedt beteg állathoz két egészséges delfin nyomakodik olyan szorosan, hogy fenntartják. Ezután a mellúszói alá merülnek a fejükkel, s így viszik a tehetetlen állatot a víz

színére, hogy lélegezni tudjon. Hogy maguk is lélegzetet tudjanak venni, időnként el kell engedni a beteget. Mihelyt levegőt szippantottak, azonnal visszatérnek a támogatóhoz, és tovább istápolják, kiemelik a veszélyes övezetből. Ebből talán magyarázatot meríthetünk arra nézve, hogyan tudják hasonló módon a fuldokló embert is megsegíteni. Úgy bánnak vele is, mint a beteg delfintársukkal.

A Biblia szerint azonban Jónás nem a cetek hátán utazva menekült meg a tengerből. Ezért tovább kell kutatnunk.

Ugyancsak a fogascetek között találjuk a **kardszárnyú delfint** (*Orcinus orca*). Ő a tengerek réme, hírhedten falánk ragadozó. Az olykor 37 km/óra sebességgel előtörő ragadozó elől az áldozatok nem tudnak elmenekülni. Mindenféle hallal él. Ezenkívül megtámadja a cetek szinte valamennyi fajtát is. A nagyobb ceteket vagy cetnyájakat a nagy kardszárnyú delfinek egyesült erővel támadják meg. Ugyanúgy viselkednek, mint a szárazföldön a farkasok. Kiválasztanak a kötelékből egy állatot. Először az ajkába, a mellúszójába és a farkúszójába harapnak, ezeket széttépi. A megtámadott állat nyelvét kitépi. Ezek után az áldozat egész testét, ahol érik, ott harapják. A nagy vérvesztés miatt az ellenfél egyre veszít erejéből, akkor aztán szétmarcangolják. A kisebb ceteket a nagy kardszárnyú delfin egyedül is széttépi. A hajótörött embert ugyancsak megtámadja. E delfin hossza eléri a 10 métert is. Torka pedig akkora, hogy nemcsak embert, hanem pingvineket, tengeri disznókat, fókákat, kisebb delfineket egészben lenyel. Virágh Ádám azt írja, hogy eme ragadozó most az Atlanti- és Csendes-óceán északi részeiben él, de néha levándorol egészen Anglia és Franciaország partvidékéig is, az őszövetségi időkben pedig a Földközi-tenger vizében tömegestől megjelent (ókori római zoológusok feljegyzései szerint). Majd Alfred Brehm német zoológusra hivatkozva elmondja, hogy a kardszárnyú delfin gyomra három szakaszból áll. Az első kamra valószínű élelemgyűjtő raktár szerepét tölti be. Fala szaruszerű kemény anyaggal van borítva, és nem mozog. Itt nem működnek savképző mirigyek, emésztési folyamat nem zajlik, a légnyomás normális. A raktár megtöltése után megnyílik a második kamrába vezető ajtó. Ez a „zúzó malom”, ahol a falak mozgásával és a savak működésével megkezdődik az áldozat durva zúzása, morzsolása. Innen majd tovább mozog a durva massa a harmadik kamrába. Itt vegyi folyamatok segítségével már finom péppé alakul a táplálék. Az elmondottakkal egybehangzó az „Uránia állatvilág” közlése: Eschricht (tudós bálnavadász) egy közepesen fejlett nagy kardszárnyú delfin **előgyomrában** 13 egész bukódelfint és 14 borjúfókát talált. A tizenötödik borjúfóka még a szájában volt (a torkában rekedt, s emiatt a rabló megfulladhatott). A bukódelfin és a borjúfóka termete közel azonos: hosszuk 2 méter körüli, súlyuk pedig meghaladja az 1 mázsát is. Ezek szerint az „első kamrába” már be volt gyűjtve mintegy 30 mázsás hús.

Minden bizonnyal ez lehetett az a „nagy hal”, amely – a tudományos leírás fényében – minden követelménynek megfelelt Jónás próféta életének megmentésekor. Igazolja azt a bibliai tényt, hogy Isten talál kivezető utat Ővéi számára bármilyen életkörülményből. Ha akarja, gátlást támaszt az oroszánokban, hogy Dániel életét megmentse (Dán 6,22). Máskor pedig erős ingert kelt a cetben, hogy Jónást köpje ki a szárazra (qi' = kidob, kiköp, kihány Jón 2,11). Az Úr képes megmenteni szolgája életét a tenger legvérengzőbb szörnye által is. Megjelenik a legégetőbb szükségben, és kisegíti a bajból szolgáját, aki Hozzá kiált, hogy küldetését elvégezhesse.

Irodalom: Természettudományi lexikon I. (A-C) Főszerk.: Erdey-Grúz Tibor Akadémiai Kiadó Bp. 1964. 678–679.; Uránia Állatvilág, Emlősök Gondolat Kiadó Bp. 1969. 198–212.; Virágh Ádám: Jónás próféta cethala Vetés és aratás 14. évf. 3. sz.

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Gondolatébresztő • *Morris Wood*

„A szeretet elfelejti a hibákat, de az azok feletti morgolódás elválasztja a legjobb barátokat is” (Péld 17,9 angol fordítás).

Ha vizet csöpögtetnek egy vödörbe, vagy más olyan helyre, ahol zajt kelt, az nagyon bosszantó és idegesítő tud lenni. Isten Igéje azt mondja, hogy a zsörtölődés és zsembeskedés hatásában ugyanolyan, mint a szüntelen vízcsöpögés. Mások hibáinak és vétkeinek felhánytorgatása még a legjobb barátságokat is szétszakítja. Mennyivel inkább elmélyíti a már meglévő különbségeket a családban az egymás iránti panaszkodás, zsörtölődés, zúgolódás, ami a közömbösség ékét veri a családtagok közé! A morgolódás vizzályt hoz otthonunkba, és olyan feszült légkört teremt, amitől a többiek is szenvednek, azt kívánván, bárcsak ne kellene ezt az állandó panaszáradatot hallgatni! A megbocsátás és felejtés az, amire szükségünk van, hogy derűs, boldog otthonunk legyen.

Mindig lesznek ugyan különbözőségek köztünk és azok között, akiket szeretünk; de – ahogy az Írás tanít – ha mi valóban szeretjük családjunk tagjait, akkor hagyjuk a híd alatt levő vizet, hogy legyen ott ezután is. A szeretet ugyanis elfelejti a vétket.

Hatalom • *Durkó Sándor*

A hatalom az a képesség, hogy irányítsuk önmagunkat, másokat, eseményeket, helyzeteket. A hatalom semleges, önmagában se jó, se rossz. Segít viszont abban, hogy megváltoztassunk valóságnak vélt dolgokat, ezzel elérve célunkat. Eszköz, hogy egyik helyről a másikra jussunk. Fontos tehát a hatalom módja és célja.

Általában a hatalomtól vagy hatalmasságtól való viszolygás oka abban rejlik, hogy nem tudunk azonosulni a hatalom gyakorlásának módjával és céljával.

Jézus Krisztus azt mondta: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.” Ő ezzel a hatalommal tanít, bűnöket bocsát meg, tisztátalan lelkeket űz ki. Soha nem élt vissza a hatalommal, a mód és cél összhangban volt, üdvösségünket szolgálta.

Mindannyian kaptunk hatalmat. Hogyan sáfárkodunk vele?

Pihenj meg Nála • *B. S.*

*Néma a szív,
hallgat a toll is,
csak ájul a hang,
csak kong a dallam,
s a fáradt gondolatok
szétzuhannak...
Jöjj most hajtsd fejedet
Mestered ölébe...*

Dicsérjük Őt!

{k1993501}

Kedves Testvéreink!

Most, amikor a hálaadónapi bevételt számoljátok az ország szinte minden gyülekezetében, és azon gondolkodtok, hogy milyen célra lenne a leghasznosabb felhasználni ezt az összeget,

kérünk, ne feledkezzetek meg az Élő Víz Irodalmi Alapítványról sem! Ne használjátok fel helyi célokra az egész bevételt, hanem fizessétek be egy részét Alapítványunk számlájára! Ha ezt teszitek, már most támogatjátok a jövő nyári gyermektábort, és hosszú távon is segítitek az országos gyermekmissziót, valamint az Élő Víz folyóiratot, a Bibliai Főiskolát, a tankönyvkiadást és az ifjúsági munkát. Számlaszámunk: Élő Víz Irodalmi Alapítvány, Budapest, MNB 325–11970.

Köszönjük, hogy kérésünknek sok gyülekezet fog engedni.

Az Úr áldását kívánjuk további munkátokra, szolgálatotokra.

Az Alapítvány Kuratóriuma

Gyermekmunkások figyelem!

Megjelent az Isten szereti a gyermekeket című (ICI) gyermektankönyv a hozzá tartozó munkafüzetrel együtt. A könyv leckékre bontva tárgyalja a legfontosabb bibliai igazságokat. A megértést rengeteg rajz és a munkafüzet vicces feladatai segítik. A gyermekmisszióban rendkívül hasznos kiadvány. A következő címen igényelhető: Balogh Sándor, 2711 Tápiószentmárton, Katona József út 36/b.

Az anyag ugyan ingyenes, de a felmerülő költségek fedezésére példányonként 30 Ft adományt kérünk az érdeklődőktől. Az adományt az Országos Titkárság csekkjén küldjétek el „Adomány – Gyermekmisszió” megjelöléssel.

Könyvhíradó – Melléklet

{k1993511}

{k1993512}

{k1993513}

{k1993514}

Impresszum

Felelős szerkesztő: KOVÁCS ZOLTÁN

Szerkesztő bizottság: BALOGH SÁNDOR, KÁZMÉR PÁLNÉ, ifj. KOVÁCS BÉLA, MAKOVEI JÁNOS, PÁNCZÉL JÁNOS, TELEGDI JÓZSEF

Tördelőszerkesztő: ERKI-KISS ZSOLT

Borítóterv: BORBÉLY PÁLMA

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség

1143 Budapest, Gizella út 37. Tel/fax: (1) 251-6987

Felelős Kiadó: KECSER ISTVÁN elnök

ISSN 1217–0623

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: Hajdú Attiláné (Inota)

{k1993509}

VÍZSZINTES: 1. EGY BIBLIAI IDÉZET KEZDETE. 15. A fa része.

16. „MEGISMERTETVÉN VELÜNK AZ Ő ... TITKÁT AZ Ő JÓ KEDVE SZERINT”.

17. Kettős betű. 18. Ugyanott, idegen rövidítése. 20. A tulipán része! 21. Izrael egyik törzse. 22. Mássalhangzó kiejtve. 23. Pogány isten volt (Jer). 25. Görög hírügynökség rövidítése. 27. Panaszt. 28. Szekérre erősített sátorszerű ernyő. 30. Saint (szent) rövidítve. 31. A targoncában van! 33. Belső szerv. 34. „... adjátok azt, ami szent, az ebeknek” (Mt). 35. „Az Úrnak félelmében erős a ...” (Péld). 39. A lengyel pénzegység rövidítése. 40. Hangtalan neszt! 41. A világtól elvonultan élő emberek. 42. Női név. 43. Az einsteinium vegyjele. 44. „... aki ezt mondja nékem: Uram! Uram!” (Mt). 46. Indíték. 47. Ilyen sport a sí. 49. Előadó, rövidítve. 50. Azonos betűk. 51. „És az egek kijelentik az Ő igazságát, mert az Isten ...” (Zsolt). 53. Én, latinul. 55. GTK. 58. Fűszerez. 59. Kicsinyítőképző. 60. Főpap volt (1Sám). 62. „és a ruhája fehér, mint ...” (Mt). 64. Motorkerékpár típus. 65. Megy, angolul. **67. „HA EL NEM MEGYEK, NEM JÓ EL HOZZÁTOK ...”** 71. Egymást előző betűk az ábécében. 72. „... hozzám, és én is hozzátok térek” (Mal).

FÜGGŐLEGES: 2. „Az a ... pedig, amely leüté az állóképet, nagy hegyé lőn” (Dán).

3. Helyhatározórag. 4. Részben iktat! 5. Az első király Izraelben (1Sám). 6. Zároló egynemű betűi. 7. Akta egyik fele! 8. „és vezetlek oly ..., amelyen járnod kell” (És). 9. Szájszélek! 10. Bugás virágzatú vízínövény. 11. Ézsau anyósa (1Móz). 12. A sertés hímje. 13. A berkélium vegyjele. 14. A spanyol és a svéd autók jelzései. **15. A BIBLIAI IDÉZET VÉGE.** **19. „ÉS AZ ISTENNEK ... URALKODJÉK A TI SZÍVETEKBEN”.** **22. „AZ ÚR AZ ÉN ...”.** 24. A Lufthansa légitársaság rövidítése. 25. Kémiai elem központi része, mely nukleonokból áll. 26. „Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással ... majd” (Zsolt). 27. Félig vele! 29. Orosz folyó. 30. „mert az ember azt nézi, ami ... előtt van” (1Sám). 32. Sor, régiesen. 33. Római ötös és ezres. 36. Firenzében van! 37. Deista, de csak félig! 38. Ürügy-e? 44. A nikkell vegyjele. 45. Nemzeti Bajnokság. 48. Háziállat. 52. Szintén. 54. Kis mértékben. 56. „... és vér nem örökölheti Isten országát” (1Kor). 57. Kívánság. 60. Az első asszony. 61. Ringló páros betűi. 62. Osztrák és török autók jelzései. 63. A sóletben van! 66. Angol súlymértékegység jele. 67. Ajándékoz. 68. Az Antonov repülőgépek betűjele. 69. Mássalhangzó kiejtve. 70. Kottarészlet! 71. Azonos betűk.

Minirejtvény • Nagy Kornél

{k1993510}

VÍZSZINTES: 2. „Az ... több, hogynem az eledel” (Lk 12,23). 5. A törvény vége (Róm 10,4). 6. „A teljes ... Istentől ihletett” (2Tim 3,16).

FÜGGŐLEGES: 1. Zebedeus egyik fia (Mt 4,21). 2. „Ha az Úr nem ... a házat” (Zsolt 127,1). 3. Görög férfi, Pál munkatársa (Gal 2,3). 4. A Lélek egyik gyümölcse (Gal 5,22)

BEKÜLDENDŐ:

a KERESZTREJTVÉNY vízsz. 1, függ. 15. és vízsz. 16, 67, függ. 19, 22 soraiban található bibliai idézetek pontos helye, valamint a MINIREJTVÉNY bekarikázott betűiből összeállított ismert görög eredetű szó.

Beküldési határidő: 1993. november 7.

A '93/3. szám rejtvényének megfejtése: Keresztrejtvény: 1Jn 2,15.17. Minirejtvény: IZRÁEL. A helyes megfejtők közül 500 Ft értékű könyvjutalmat nyertek: Kapcsa Györgyné (Hajdúsámson), Pánczél Jánosné (Makó), Wilhelm Konrád (Inota).

A '93/4. szám rejtvényének megfejtése: Keresztrejtvény: 1Pét 1,16; 3Móz 11,44.

Minirejtvény: JABBÓK. Könyvjutalmat nyertek: Farkas János (Kiskőrös), Kincses Kornélia (Kadarkút), Szilávik Dávid (Váralota).

GYERMEKKÖR

{k1993515}

{k1993516}

{k1993517}

{k1993518}

{k19935D}